

Første Afsnit.

Universitetets og den polytekniske Læreanstalts Forhold som Læreanstalter.

A.

Universitetet.

I. Bestyrelse.

a. Beretning for Aaret 1911—12.

Den akademiske Lærerforsamling har i 1911—12 holdt 7 Møder, nemlig: 26. Oktober 1911 med Dagsorden: 1) Meddelelser fra Rektor, 2) Valg af et Medlem af Konsistorium efter Professor, Dr. phil. N. V. Ussings Død, 3) Valg af Universitetets Rektor for Rektoratsaaret 1911—12, 4) Valg af Lærerforsamlingens Protokolfører for 1911—12, 5) Fortsat Behandling af Forslaget om Studenterraad, 6) Forslag fra Rektor om, at Lærerforsamlingen anmoder Konsistorium om at overveje og eventuelt stille Forslag om, at Universitetet aarlig udgiver en trykt Fortegnelse over dets Studerende, ordnede efter Fakultet og Fag; 21. December 1911 med Dagsorden: 1) Meddelelser fra Rektor, 2) Tredje Behandling af Forslaget om Studenterraad, 3) Forslag fra Konsistorium om Udgivelse af en Universitetsmatrikel; 27. Januar 1912 (ekstraordinært Møde) med Dagsorden: Meddelelser og Forslag vedrørende Lønningssagen; 21. Marts 1912 med Dagsorden: 1) Meddelelser fra Rektor, 2) Valg af et Medlem af Konsistorium efter Professor, Dr. phil. Eug. Warmings Afgang; 28. Marts 1912 (Fortsættelse af Mødet af 21. Marts) med Dagsorden: Valg af et Medlem af Konsistorium efter Professor, Dr. phil. Eug. Warmings Afgang; 30. Maj 1912 med Dagsorden: 1) Meddelelser fra Rektor, 2) Valg af 5 Medlemmer til Folkeuniversitetsudvalget, 3) Forslag fra Professor, Dr. Knud Faber til Beslutning om Docenters Optagelse som Medlemmer af Lærerforsamlingen, 4) Spørgsmaal om fremtidig Udgivelse af Universitetets Festskrift i Anledning af Kongens Fødselsdag; 11. Juni 1912 (ekstraordinært Møde) med Dagsorden: Lønningsudvalget aflægger Beretning.

Til *Rektor* i Rektoratsaaret 1911—12 valgte den akademiske Lærerforsamling 26. Oktober 1911 Professor Fr. Buhl, der tiltraadte Rektoratet 16. November 1911.

Til *Protokolfører* for den akademiske Lærerforsamling valgte denne 26. Oktober 1911 Professor F. E. Torm.

Dekanerne i Rektoratsaaret 1911—12 har været Professor J. P. Bang i det teologiske, Professor H. Munch-Petersen i det rets- og stasvidenskabelige, Professor C. J. Salomonsen i det lægevidenskabelige, Professor Finnur Jónsson i det filosofiske og Professor Julius Petersen i det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet.

Til *Medlemmer af Konsistorium* valgte den akademiske Lærerforsamling 26. Oktober 1911 efter Professor N. V. Ussings Død Professor Einar Biilmann og 28. Marts 1912 efter Professor Eug. Warmings Afgang Professor W. Johannsen. I Stedet for Dekanerne Professor H. Munch-Petersen og Professor C. J. Salomonsen, der var Konsistorialer, valgte de paagældende Fakulteter Professor C. Torp og Professor Leopold Meyer til Medlemmer for Rektoratsaaret 1911—12.

Til *Udvalget til Forberedelse af Valg af Konsistorialer* valgte Fakulteterne i December 1911 og Januar 1912 Professorerne F. E. Torm, L. A. Grundtvig, V. Schaldemose, Finnur Jónsson og E. Strømgren.

Efter Professor N. V. Ussings Død udnævnte Konsistorium 2. September 1911 Professor E. Strømgren til for det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet at deltage i *Stipendiebestyrelsens* Forhandlinger om Kommunitets- og Regensstipendiernes Uddeling i September 1911 og overdrog derefter 13. Marts 1912 dette Hverv til Professor E. Biilmann.

Efter Professor N. V. Ussings Død valgte Konsistorium 25. Oktober 1911 Professor H. F. E. Jungersen til *Inspector quæsturæ*.

Til *Læge ved Regensen og Kollegierne* udnævnte Konsistorium 26. Juni 1912 efter Professor, Dr. med. Jul. Petersens Død Docent, Dr. med. Vilh. Maar fra 1. September 1912 at regne.

I Universitetsaaret 1911—12 nedsattes følgende *Udvalg*: I Konsistoriums Møde den 20. September 1911 et staaende Festudvalg, der kan være Rektor og Refendarius behjælpeligt ved Ordningen af Universitetets Fester og Festskrifter. Til dette Udvalg valgtes Professorerne J. C. Jacobsen, C. J. Salomonsen og Dines Andersen. I den akademiske Lærerforsamlings Møde den 21. Marts 1912 et Udvalg, bestaaende af Rektor, Referendarius og Professorerne A. B. Drachmann, P. Heegaard og C. J. Salomonsen, angaaende Universitetets Adgang til at blive hørt ved Udstedelsen af nye Bestemmelser om Studentereksamen. I Konsistoriums Møde den 24. April 1912 et Udvalg, bestaaende af Rektor, Referendarius og Professorerne J. C. Jacobsen, C. J. Salomonsen, Kr. Erslev og W. Johannsen, til forberedende Behandling af Bevillingssager, et Udvalg, bestaaende af Rektor, Referendarius, Kvæstor og Professorerne J. C. Jacobsen og Kr. Erslev, til at forhandle med Vor Frue Kirkes Inspektion og Arkitekt angaaende den Sikkerhed, der skulde stilles for Vedligeholdelsen af et Spir paa Kirkens Taarn, og Sagens nærmere Ordning i Overensstemmelse med Ministeriets Skrivelse af 30. Marts 1912, samt et Udvalg, bestaaende af Professorerne C. J. Salomonsen, J. L. Heiberg og E. Biilmann, til at bistaa Rektor og Referendarius ved Behandling af Henvendelser fra Udlandet. I den akademiske Lærerforsamlings Møde den 30. Maj 1912 et Udvalg, bestaaende af Rektor og Dekanerne, til at overveje den af Professor K. Faber fremdragne Sag om Docenters Optagelse som Medlemmer af Lærerforsamlingen.

Den 17. Januar 1912 valgte Konsistorium Professor, Dr. Niels Nielsen til Medlem af *Patronatskomiteen* for franske Studerende i København og for danske Studerende, som rejser til franske Universiteter, i Stedet for Professor Dr. E. Warming.

Til Medlemmer af *Folkeuniversitetsudvalget* genvalgte den akademiske Lærerforsamling 30. Maj 1912 Professorerne A. B. Drachmann, Kr. Erslev, W. Johannsen, C. J. Salomonsen og Cl. Wilkens.

Ved det den 28. Marts 1912 afholdte Valg af *Studenterraad* valgtes følgende:

Det *teologiske* Studenterraad: Medlemmer: Skat Hoffmeyer (Formand), Svend Hauge, G. Th. Sort (Næstformand), J. F. Naumann, H. O. Juhl. Suppleanter: Chr. Holt, C. C. Kristensen, H. R. Gommesen, K. J. Bjerregaard, Niels Petersen.

Det *rets- og statsvidenskabelige* Studenterraad: Medlemmer: Studiosi juris Oluf Petersen (Formand), Robert Hove, Kai Jørgensen, P. Ryd, Stud. polit. Jens Toftegaard (Næstformand). Suppleanter: Studiosi juris G. E. Teisen, E. Oppermann, V. P. Holbek, H. C. Andersen, Stud. polit. P. Svejstrup.

Det *medicinske* Studenterraad: Ivar Knudsen (Formand), A. Breddahl Sennels, Mogens Fenger (Næstformand), Frants Djørup, Svend Felding. Suppleanter: Frode Rydgaard, O. Munck, H. J. Seemann, H. Bendix Poulsen, F. Nørregaard.

Det *filosofiske* Studenterraad: Frk. Agnes M. Lassen (Dansk), A. Chr. Højberg Christensen (Tysk) (Formand), H. M. Jensen (Engelsk), Robert L. Hansen (Fransk), C. M. Rosenberg (klassiske Sprog) (Næstformand), Hans M. H. Jensen (Historie), E. F. Dirckinck-Holmfeld (andre Fag). Suppleanter: Erik J. G. Rehling (Dansk), Louis L. Hammerich (Tysk), Viggo Glud Konradsen (Engelsk), Hans Ivar Bennick (Fransk), Johs. B. Brøndsted (klassiske Sprog), Frode Gribvad-Petersen (Historie), Palle P. Raunkjær (andre Fag).

Det *matematisk-naturvidenskabelige* Studenterraad: V. Bredsdorff (Matematik) (Næstformand), Luplau Janssen (Astronomi), G. E. Mortensen (Fysik), Lauritz Pedersen (Zoologi), Carl Meilvang (Mineralogi), Kaj Birket-Smith (Geografi) (Formand). Suppleanter: H. A. Poulsen (Matematik), J. Fischer Petersen (Astronomi), P. A. Rasch Nielsen (Fysik), Frk. Hansine Grundfør (Zoologi), Lauge Koch (Mineralogi), O. Kayser (Geografi). For Kemi og Botanik valgtes ingen Repræsentanter.

Til Medlemmer af *det samlede Studenterraad* valgtes følgende: Studiosi theol. Hoffmeyer, Hauge og Sort, Studiosi jur. Oluf Petersen (Formand), Hove og Stud. polit. Toftegaard, Studiosi med. Ivar Knudsen (Næstformand), Fenger og Felding, Studiosi mag. (fil. Fak.) A. C. H. Christensen, H. M. Jensen og R. L. Hansen, Studiosi mag. (mat.-nat. Fak.) Birket-Smith, Bredsdorff og Luplau Janssen (Sekretær).

b. Lov af 8. Juni 1912 om midlertidig Forhøjelse af Lønningerne for Embeds- og Bestillingsmænd under Universitetet, Universitetskvæsturen, den polytekniske Læreanstalt og den farmaceutiske Læreanstalt.

I Aarene 1908, 1909, 1910 og 1911 indsendte Konsistorium hvert Aar til Ministeriet det i Aarbog 1907—08 S. 1 ff. anførte Forslag til Lov om de Universitetet og Kommunitetet vedkommende Lønningsforhold, ligesom Kvæstor hvert af de nævnte Aar indsendte det i Aarbog 1907—08 S. 92 ff. anførte Forslag til Lov om Lønninger for Universitetskvæsturen og Sorø Akademis Kontor i Sorø, begge Lovforslag med de af de faktiske Forhold i Aarenes Løb nødvendiggjorte Forandringer.

Da Forslagene imidlertid ikke blev fremmede, vedtog den akademiske Lærerforsamling i et ekstraordinært Møde den 27. Januar 1912 at indgive følgende Adresse til Regering og Rigsdag:

»Det er nu snart 5 Aar siden, at Universitetet med den daværende Kultusministers Billigelse udarbejdede og til Ministeriet indsendte Forslag til nye Lønningsbestemmelser for Universitetets Lærere og øvrige Embeds- og Bestillingsmænd. Siden da har Universitetet Aar efter Aar haabet at se disse Forslag fremmede, støttende dette Haab paa velvillige Udtalelser fra de forskellige Ministres Side, og man nærede indtil den allersidste Tid Forventning om at se Forslagene gennemførte endnu i denne Rigsdagssamling. De for nylig stedfundne Forhandlinger i Folketinget under Finanslovforslagets anden Behandling har i denne Henseende beredt Universitetets Tjenestemænd en stor Skuffelse. Det synes nemlig af disse Forhandlinger at fremgaa, at der fra forskellig Side er Tanker fremme om, i Forbindelse med disse Lønningsforslag og som Betingelse for deres Fremme, at behandle en Række Lønforholdene ganske uvedkommende Spørgsmaal vedrørende Universitetet og dets Administration, en Behandling, der vel formentlig maatte foregaa gennem en særlig dertil nedsat Kommission. Selv om man meget vel kan forstaa, at saadanne Ønsker kan fremkomme, maa man dog hævde, at det vilde være uforsvarligt, om Resultatet, nu da man forgæves har ventet i 4 Rigsdagssamlinger paa Gennemførelse af de nævnte Lønningsforslag, skulde blive, at disse paa Grund af de mangeartede Overvejelser, der saa let kan opstaa i en saadan Kommission, blev udskudt paa ubestemt Tid, og enhver ny Udsættelse maa nødvendigvis føles som en Ubillighed af alle, der i højere eller lavere Stilling virker ved Universitetet, og hvem iøvrigt for en stor Del de anførte Overvejelser slet ikke kan komme til at berøre.

Som det nærmere vil fremgaa af den vedlagte Fremstilling fra det af Universitetet nedsatte Lønningsudvalg, er nemlig de Lønningsforhold, som gælder for de ved Universitetet ansatte Personer, og den Undtagelsesstilling, disse nu indtager i Sammenligning med andre Embeds- og Bestillingsmænd i tilsvarende Stilling, af en saadan Natur, at en øjeblikkelig Afhjælpning maa anses for en bydende Nødvendighed. De yderst slette økonomiske Kaar, der nu bydes Universitetets Lærere og Funktionærer, og de usikre Udsigter til en Forbedring har utvivlsomt i flere Henseender haft betænkelige Virkninger for Universitetet, og en fortsat Tilsidesættelse af det retfærdige Krav om Ligestilling med andre Embeds- og Bestillingsmænd kan i Længden ikke undgaa at faa de beklageligste Følger for Universitetets Trivsel og Udvikling. Det vil derfor paa ingen Maade og navnlig heller ikke af Hensyn til en mulig Omordning af andre Universitetsforhold, som jo til enhver Tid staar Lovgivningsmagten aaben, kunne forsvares at udsætte Opfyldelsen af dette Retfærdighedskrav.

I Tillid til den Velvilje overfor Universitetet og den Forstaaelse af det berettigede i Universitetets Krav, som alle de fremkomne Udtalelser paa Rigsdagen gav Vidnesbyrd om, tillader derfor den akademiske Lærerforsamling sig indtrængende at andrage den høje Regering og Rigsdag om endnu i indeværende Rigsdagssamling at ville fremme Universitetets Lønningsforslag, der maa anses for et selvfølgelig Supplement til de mange andre af Rigsdagen vedtagne Lønningslove for Statens Tjenestemænd. Skulde der imidlertid vise sig absolute Forhindringer for i denne Samling at opnaa en endelig Afgørelse med Hensyn til disse Forslag, maa Lærerforsamlingen paa det indstændigste anmode om, at der i alt Fald søges tilvejebragt en midlertidig Ordning til Afhjælpning af væsentlige Mangler ved de bestaaende For-

hold, f. Eks. ved en midlertidig Lønningsforhøjelse som den, der ved Retsplejeloven er tillagt Dommere og andre Embeds- og Bestillingsmænd ved de kollegiale Retter. Man skal dog herved ikke undlade at gøre opmærksom paa, at en saadan Ordning kun vil kunne betragtes som rent foreløbig, idet den bl. a. for Bestillingsmændenes Vedkommende langt fra kan siges at opfylde de berettigede Forventninger om Alderstillæg og Pensionsret, som de maa nære efter de forlængst trufne Ordninger med Hensyn til saa godt som alle Statens øvrige Embeds- og Bestillingsmænd.

Den Adressen bilagte Fremstilling af Universitetets Lønningssag, udarbejdet af det af Universitetet nedsatte Lønningsudvalg, var saalydende:

»Som det vil være bekendt, har der i Løbet af de senere Aar fundet en væsentlig Forbedring af saa godt som alle Statsfunktionærers Lønningsforhold Sted. Begyndelsen skete i Rigsdagssamlingen 1906—07 med Ministeriernes Embeds- og Bestillingsmænd, som ved Loven af 22. Marts 1907 baade opnaaede en betydelig Lønforhøjelse og — som noget nyt for Bestillingsmændenes Vedkommende — faste Alderstillæg og lovbestemt Ret til Pension eller Understøttelse. I samme Rigsdagssamling lykkedes det at gennemføre en Lov om Lønninger for de ved Rigsarkivet ansatte Embeds- og Bestillingsmænd og en Lønningslov for Embeds- og Bestillingsmændene ved det kongelige Bibliotek og Universitetsbiblioteket. Allerede ved disse Lønningslove var der i Forhold til Universitetet sket en Forskydning til dettes Skade, idet f. Eks. Kontorchefer i Ministerierne, hvis Lønning tidligere havde været betydelig lavere end Universitetsprofessorers, nu fik en Begyndelsesløn ikke saa lidt højere end disses, nemlig 4000—4500 Kr., mens Professorernes Begyndelsesløn som bekendt kun er 3600 Kr., og navnlig kom der højst stødende Forhold frem ved en Sammenligning mellem Lønningerne for Funktionærerne ved Universitetet og ved det dette underlagte Universitetsbibliotek, idet den nye Lønningslov havde medført, at f. Eks. en Bibliotekar ved dette opnaaede en højere Begyndelseslønning (4000 Kr.) end en Professor ved Universitetet — for ikke at tale om Docenterne — og navnlig, at de underordnede Bestillingsmænd som Biblioteksbudene, gennem Erhvervelse af højere Løn, Alderstillæg og Pensionsret erhvervede en langt gunstigere Stilling end de tilsvarende Bestillingsmænd ved Universitetet. Men ogsaa bortset fra disse Ubilligheder trængte Universitetets Lønningsforhold i allerhøjeste Grad til Forbedring. Det maa nemlig erindres, at der ikke siden 1858 deri var sket nogen Forandring af Betydning. I 1892 forhøjedes vel Begyndelseslønnen for Professorerne fra 3200 til 3600 Kr., men derved fjernedes væsentlig kun et Misforhold, der var fremkommet derved, at de to Lønningslove af 26. Marts 1870 og 25. Marts 1871 — forøvrigt uden at det havde været tilsigtet — havde medført en faktisk Nedgang i den tidligere Lønning. Og naar man betænker den overordentlig store Synken i Pengenes Værdi, der i dette Tidsrum har fundet Sted, kan man ikke være i Tvivl om, at disse Lønninger ikke længere paa nogen Maade kan anses for tidssvarende.

Der nedsattes da ogsaa allerede i Begyndelsen af 1907 af Universitetet et Udvalg, som i Løbet af Foraaret udarbejdede et Forslag til en ny Lønningslov, og dette indsendtes samme Sommer til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Den daværende Kultusminister — ligesom forøvrigt ogsaa de senere — erklærede ikke at have nogensomhelst Indvending mod Forslagets Bestemmelser, som han helt igennem fandt rimelige og naturlige.

Ikke desto mindre undlod Ministeriet at forelægge Forslaget for den følgende Rigsdag, skønt Regeringen for denne fremsatte — og gennemførte — Lønningslove for Tjenestemændene ved de forskellige Etater, for Amtmændene og for Lærerne baade ved Folkeskolen og de højere Almenskoler; alene Lærerne ved Landets højeste Læreanstalter blev forbigaaede. Der blev ogsaa ved Retsplejeloven bevilget Dommere og andre Embeds- og Bestillingsmænd ved de kollegiale Retter en midlertidig Lønningsforhøjelse — som stadig gælder — af 35 pCt. af Begyndelseslønnen for dem, hvis Løn var 2400 Kr. eller derunder, og 25 pCt. for dem, hvis Lønning var over 2400 Kr.; Følgen heraf var f. Eks., at Kriminal- og Overretsassessorer, hvis Begyndelsesløn tidligere havde været den samme som Universitetsprofessorers, nu blev 25 pCt. højere, nemlig 4500 Kr.

Siden den Tid er der forløbet 3 Rigsdagssamlinger, og man er nu midt i den 4de, uden at Universitetets Lønningsag er kommet et Skridt videre. Nogen Forklaring herfor kan man maaske finde i den vanskelige finansielle Situation, som siden 1908 begyndte at træde frem. Men dette har dog ikke forhindret Gennemførelsen af en Række andre Lønningslove, saaledes i Rigsdagssamlingen 1908—09 navnlig for Hæren, og endnu i Samlingen 1909—10 gennemførtes der nye Lønningsbestemmelser saavel for Righospitalet som for den af Universitetet uafhængige videnskabelige Anstalt, Seruminstitutet, hvorved disse Anstalters Embedsmænd stilledes langt gunstigere end de tilsvarende ved Universitetet og dets Instituter. Saaledes fik Afdelingsforstanderne ved Seruminstitutet, der er underordnede Direktøren, og altsaa ikke i virkelig selvstændige Stillinger, en højere Lønning end Universitetsprofessorer, og det lavere Personale baade ved dette Institut og ved Righospitalet ligestilledes med Statens andre Bestillingsmænd, medens Universitetets Bestillingsmænd vedblev at beholde deres ugunstige Undtagelsesstilling. Under hele denne fortsatte Bevægelse for at højne den økonomiske Stilling for Statens Tjenestemænd, staar saaledes snart Universitetet og de to andre højere Læreanstalter, Polyteknisk Læreanstalt og Landbohøjskolen, alene tilbage.

Det er dog ikke blot ved en Sammenligning med de andre Statsfunktionærer, at de nuværende Lønningsforhold for Universitetets Embeds- og Bestillingsmænd fremtræder som en skrigende Uretfærdighed. Men ogsaa en Betragtning af deres økonomiske Forhold i og for sig vil vise, hvor stærkt disse tiltrænger en Forbedring. Til Belysning heraf skal paa Grundlag af den udførligere Redegørelse i Motiverne til Universitetets Lønningsforslag her nogle Hovedpunkter fremdrages.

Hvad saaledes Universitetets Lærere angaar, er, som berørt, *Professorernes* nuværende Gage 3600 Kr. til at begynde med, og den stiger hvert femte Aar med 600 Kr., saa at den først efter tyve Aars Tjenestetid bliver 6000 Kr.; hertil kommer for de ældste ordinære Professorers Vedkommende en Professorbolig eller en Huslejegodtgørelse af 1200 Kr., og for nogle af de Professorer, der bestyrer videnskabelige Instituter eller Samlinger, en Fribolig, som et Slags Vederlag for det store Ekstraarbejde med disses Administration. Det er herved først og fremmest de lave Lønninger paa de yngre Alderstrin og da ganske særlig Begyndelseslønnen, der falder i Øjnene, navnlig naar man betænker paa den ene Side Pengenes stadig synkende Værdi og paa den anden Side de stadig stigende Skatter, som jo kommer til at ramme de Em-

bedsmænd, der endnu ikke har opnaaet nogen Lønforhøjelse, uforholdsmæssig haardt, ligesom ogsaa i de fleste Tilfælde en ikke ringe Del af Lønningen for disse Mænd, der ofte vil være i 40 Aars Alderen og have en større Familie at forsøge, fradrages til Enkeforsørgelse. Naar dertil kommer de store Udgifter til Boganskaffelser og andre videnskabelige Hjælpemidler, som Professorgerningen ikke mindst i de første Aar nødvendig medfører, de Studierejser, som ligeledes kan være absolut nødvendige, men hvortil en Professor kun kan vente ringe Støtte af det offentlige, og de Forpligtelser af forskellig Art, som han vanskeligt kan unddrage sig, maa sikkert alle erkende, at det er ganske umuligt med denne Gage blot tilnærmelsesvis at tilfredsstille dem. Naar en saadan yngre Professor ikke vil udsættes for at plages af alvorlige økonomiske Bekymringer, henvises han nødvendig til at søge at skaffe sig Biindtægter ved Arbejde udenfor sin Embedsgerning. Dette vil imidlertid i mange Tilfælde paa Grund af hans Studiums specielle Natur ingenlunde være ham let at finde, og det vil desuden let medføre en betydelig Beslaglæggelse af den paagældende Professors Arbejdskraft netop i de første Aar, hvor der fra Videnskabens og Universitetets Side stilles særlig store Krav til den. Dette blev da ogsaa erkendt af Folketingsudvalgets Ordfører under Behandlingen af Universitetets sidste Lønningslov i 1892, idet han udtalte: »Vi have erkendt, at de yngre Professorer, særlig i den første Del af deres Professortid, i de første 10—15 Aar, ere vanskeligt stillede, naar de kun have en Løn af 3200 Kr., der stiger med 600 Kr. hvert femte Aar. Vi erkende, at de i disse Aar, hvor de helt skulle give sig hen til deres Videnskab, gennempløje den for Alvor, udarbejde Lærebøger i deres Fag, og hvor de tillige ere i en saadan Alder, at de som Regel stifte Familie, vanskeligt vil kunne klare sig, naar de tillige skulle købe Bøger og overhovedet føre det Liv, som passer for deres Stilling, med den Løn, de nu have«. Dette maa enhver underskrive, men man maa sikkert ogsaa erkende, at en Gage af 3600 Kr., som den blev fastsat ved denne Lønningslov, i vor Tid paa ingen Maade er i Stand til at fyldestgøre de nævnte Krav, men at det tør betegnes som meget beskedent, naar Universitetets Lønningsforslag gaar ud paa en Begyndelseslønning af 4800 Kr., som stiger hvert 4de Aar med 500 Kr., indtil 6800 Kr. som Maksimum. Til Sammenligning tjener, at i Norge begynder Professorerne ifølge en 30 Aar gammel Lønningslov med en Gage af 4500 Kr. og i Sverrig, hvor der for nogle Aar siden, med Tilslutning fra alle Partier, blev gennemført nye tidssvarende Lønningsbestemmelser for Universiteterne, er Gagen straks 7500 Kr. og stiger efter 5 Aars Forløb til 8100 Kr.

Ved Betragtningen af den anden Klasse af Universitetslærere, nemlig *Docenterne*, viser der sig et ikke mindre grelt Forhold. Kun ganske enkelte af dem, hvoraf en med over 30 Aars Tjenestetid, er naaet op til en Gage af 3000 Kr. Men hyppigst er Lønningen 2000 Kr. — i nogle Tilfælde endnu mindre. Og dette er ikke saaledes at forstaa, at de blot begynder med denne Lønning. Nej, de staar uforanderlig, hvor mange Tjenesteaar de end har bag sig, paa dette Lønningsstadium, uden nogen som helst Ret til Forhøjelse, saa at de højst — sædvanlig efter flere forgæves og pinlige Forsøg — kan haabe ved den bevilgende Myndigheds Velvilje at faa sig et lille beskedent Løntillæg tilstaaet. Naar man betænker ikke blot den lange og kostbare Uddannelse, som en saadan Docentstilling forudsætter, men ogsaa at det for en stor Del drejer sig om Mænd, der er fuldt kvalificerede til at være Professorer

og ofte i en lang Aarrække har beklædt Stillinger af en saadan Betydning, at disse i Udlandet sædvanlig vil være indrettede som Professorater, maa det sikkert erkendes at være højst stødende, naar der ikke bydes en saadan Docent ved Universitetet højere Løn end den, som baade Stat og Kommune tillægger en Række Funktionærer i ganske underordnede Stillinger, der hverken kræver særlig personlig Dygtighed eller Uddannelse. Det maa yderligere tilføjes, at Docenterne i Modsætning til de nævnte Funktionærer ikke har nogen som helst Pensionsret. En saadan søges skaffet den langt overvejende Del af dem ved Universitetets Lønningsforslag, og det foreslaas at tillægge dem en Lønning af 2800 Kr., som hvert 4de Aar stiger med 400 Kr. indtil en Slutningsløn af 4800 Kr. — hvad der sikkert paa ingen Maade tør betegnes som for højt.

Ogsaa de videnskabelige uddannede *Assistent*er ved de forskellige Universitetsinstituter, hvoraf ligeledes flere deltager i Undervisningen, bydes der Kaar, sædvanlig 1200—1500 Kr. aarlig (som dog i forrige Rigsdagssamling for enkeltes Vedkommende midlertidig blev forhøjet med 20 pCt.), som staar betydelig under, hvad de vilde kunne opnaa ved anden lignende Virksomhed, f. Eks. paa Hospitaler eller ved Undervisning, og som derfor ligeledes trænger til en væsentlig Afhjælpning. Dette sker ved Universitetets Lønningsforslag, dels ved en gennemgaaende Forhøjelse af de faste Honorarer — oftest fra 1200 til 1800 Kr. — dels ved i en Række af Tilfælde at indføre stigende Lønning, hyppigst 1600 Kr. stigende hvert 4de Aar med 400 Kr., indtil 3200 Kr.

Alleruheldigst og uretfærdigst stiller Lønningsforholdene sig dog for *de underordnede Funktionærer*, der virker ved Universitetet, Laboratoriebetjente, Fyrbødere, Portnere og Bude. Deres nuværende Lønninger veksler lige fra 600 til (for en enkelt) 1200 Kr. Laboratoriebetjentene f. Eks., som for paa tilfredsstillende Maade at kunne udføre deres store og for Laboratoriernes Drift saa betydningsfulde Gerning maa være dygtige, tildels fagudlærte Folk, oppebærer kun en Lønning af 900—1100 Kr. Ved et Lønningstillæg, der i forrige Rigsdagssamling i sidste Øjeblik opnaaedes for Universitetets lavest lønnede Funktionærer med mindst 5 Aars Tjenestetid og som igen er foreslaaet paa næste Aars Finanslov, fik disse vel et Løntillæg af 20 pCt., men det maa erindres, at samtidig bortfaldt for deres Vedkommende det midlertidige Lønningstillæg, der tilstaas alle Statsfunktionærer med en Lønning under 1500 Kr. Desuden er den ved Tillæget opnaaede Forbedring for manges Vedkommende i sig selv ganske utilstrækkelig, og den virker navnlig i høj Grad uretfærdigt derved, at der paa den ene Side stilles det omtalte Krav om 5 Aars Tjeneste og paa den anden Side iøvrigt slet intet Hensyn tages til Tjenestetidens Længde. Ogsaa efter denne Forhøjelse vil der saaledes ved Universitetet kunne findes Folk, der efter en over 30aarig Tjenestetid ikke vil have mere end ca. 1100 Kr. i Lønning, ja en enkelt med over 20 Aars Tjeneste driver det kun til ca. 700 Kr. (+ Fribolig og Brændselshjælp). Det kan heretter ikke undre, at det ofte viser sig vanskeligt at finde egnede Folk til disse Stillinger eller at fastholde dem i disse. Efter Universitetets Lønningsforslag vil Begyndelseslønnen i de fleste Tilfælde blive forhøjet til 1000 eller 1200 Kr., og hvad der navnlig vil være af den største Betydning, der gives ogsaa disse Funktionærer faste Alderstillæg af 200 Kr. hvert 4de Aar, sædvanlig indtil 1800 Kr., og Pensionsret. Først derved vil de have opnaaet den

dem tilkommende Ligestilling med Funktionærerne i saa godt som alle andre Statsvirksomheder.«

Efter at Konsistorium den 17. Februar 1912 havde indsendt til Ministeriet et Forslag med Beregninger til midlertidig Afhjælpning af Mangler ved Universitetets Lønningsforhold, fremsatte Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet den 12. April 1912 i Folketinget følgende, for Universitetets Vedkommende i det væsentlige med Konsistoriums nysnævnte Forslag overensstemmende

Forslag til midlertidig Lov om Forhøjelse af Lønningerne for Embeds- og Bestillingsmænd under Universitetet, Universitetskvæsturen, den polytekniske Læreanstalt og den farmaceutiske Læreanstalt.

Indtil nye Lønningslove for Universitetet og Kommunitetet, Universitetskvæsturen og Sorø Akademis Kontor, den polytekniske Læreanstalt og den farmaceutiske Læreanstalt kunne foreligge, tillægges der Embeds- og Bestillingsmændene ved de nævnte Institutioner fra den 1. April 1912 at regne følgende Forhøjelser af de ifølge bestaaende Lønningslove eller Hjemmel paa Finansloven gældende Lønninger for det Embede eller den Bestilling, vedkommende beklæder.

Der tillægges Professorer og Docenter en Forhøjelse af 25 pCt., beregnet for de førstnævntes Vedkommende af Begyndelseslønnen, for de sidstnævntes Vedkommende af den Lønning, som de for Tiden oppebære. Dog kan Lønningen for Professorerne i intet Tilfælde overstige 6,800 Kr.

Andre Embeds- og Bestillingsmænd, hvis aarlige Lønning er over 2,400 Kr., tillægges der ligeledes en Forhøjelse af 25 pCt., beregnet for deres Vedkommende, hvis Lønning er stigende, af Begyndelseslønnen, for de øvriges Vedkommende af den Lønning, som de for Tiden oppebære.

Embeds- og Bestillingsmænd, hvis aarlige Lønning er 2,400 Kr. eller derunder, tillægges der en paa samme Maade beregnet Lønningsforhøjelse, af 20 pCt. for dem, som have under 10 Aars Tjenestetid, af 35 pCt. for dem, hvis Tjenestetid er 10 Aar eller derover.

De herefter til Lovens Gennemførelse medgaaende Beløb maa dog ikke overstige:

- 1) For Universitetets og Kommunitetets Vedkommende 89,927 Kr. 59 Ø.
- 2) — Universitetskvæsturens og Sorø Akademis Kontors Vedkommende 6,298 — » —, hvoraf en Trediedel 2,099 Kr. 33 Ø. (Universitetets Andel) bæres af Statskassen, medens Resten deles mellem Kommunitetet og Sorø Akademi.
- 3) For Polyteknisk Læreanstalts Vedkommende 25,478 — 42 —
- 4) — Farmaceutisk Læreanstalts Vedkommende 5,380 — » —

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Det foreliggende Lovforslag tilsigter gennem Forhøjelse af Lønninger over 2,400 Kr. med 25 pCt. og af Lønninger paa 2,400 Kr. eller derunder med indtil 35 pCt. at tilvejebringe en Forbedring af de paagældende Lønforhold, i hvilken Henseende man dog har iagttaget følgende:

1. Det er paaset, at Lønningerne for Universitetets Professorer ikke kommer til at overstige Maksimum af den Lønning, der er foreslaaet i Universitetets Lønningsforslag, nemlig 6,800 Kr.

2. Da en almindelig Forhøjelse af Funktionærlønningerne indtil 2,400 Kr. med 35 pCt. vilde føre til for høje Lønninger for de yngre Funktionærer i Forhold til de Lønninger, der er tillagt dem ved de paagældende Lønningsforslag, har man ment som Regel at maatte blive staaende ved en Forhøjelse af 20 pCt. og kun med Hensyn til Funktionærer med mindst 10 Aars Tjenestetid at lade den fulde Forhøjelse af 35 pCt. indtræde. Det maa herved erindres, at der allerede ved Forslaget til Finansloven for Finansaaret 1912—13, i Medfør af den ved Loven om Tillægsbevilling for 1910—11 givne tilsvarende Bevilling, er foreslaaet en Forhøjelse med 20 pCt. af den de underordnede Funktionærer tillagte Lønning*). Men medens denne Lønningsforhøjelse kun tillægges Funktionærer med mindst 5 Aars Tjenestetid, og kun for saa vidt deres aarlige Lønning ikke naar 2,400 Kr., er den her foreslaaede Lønningsforhøjelse bragt til Anvendelse ogsaa paa Funktionærer, der netop oppebære en Lønning af 2,400 Kr., og uden Hensyn til Tjenestetidens Længde; kun har man som berørt, for at imødekomme de ældre Funktionærers særlig stærke Krav paa en Forbedring af deres økonomiske Stilling, fundet det rimeligt at tilstaa dem med mindst 10 Aars Tjenestetid den fulde Forhøjelse med 35 pCt., medens de øvrige vedblivende kun faa 20 pCt. Forhøjelse. Samtidig bortfalder det midlertidige Lønnings-tillæg, som de nævnte Institutioners Funktionærer med under 1500 Kr. Lønning, i Lighed med andre Statstjenestemænd, har oppebaaret i Henhold til de derom aarlig udkommende Love.

3. Endelig har man med Hensyn til Docenterne, for hvilke der ikke gælder nogen almindelig Lønningsbestemmelse, anset det naturligst i alle Tilfælde at forhøje deres Honorar med 25 pCt. af det Honorar, de for Tiden oppebære.

De angivne Beløb for de enkelte Institutioner ere opgjorte under Hensyn til de for de paagældende til Ministeriet indsendte Forslag til Lønninger, saaledes at det navnlig herved er paaset, at Lønningerne heller ikke for Funktionærernes Vedkommende i noget Tilfælde komme til at overstige Maksimum for den Lønning, der vil blive den paagældende tillagt ved de nævnte Lovforslag.

Jfr. Rigsdagstid. 1911—12, Tillæg A. Sp. 4723—26. Efter 1ste Behandling henviste Folketinget Forslaget til Lønningsudvalget, der den 4. Juni 1912 afgav en saalydende Betænkning:

»Udvalget er enigt i den Opfattelse, at det vil være hensigtsmæssigt, forinden der fremsættes Lovforslag om en endelig Lønreform vedrørende de omhandlede Lærestalter, at foretage en nærmere Undersøgelse af de forskellige Forhold ved Universitetet, og at en ny Lønningslov bør fremkomme samtidig med en organisatorisk Lov; Udvalget venter ogsaa, at Ministeren, som han har bebudet, snarest vil foranstalte en grundig Undersøgelse af de nævnte Forhold, hvorved der antagelig kan paavises Besparelser paa Universitetets fremtidige Budget. Da Resultatet af en saadan Undersøgelse imidlertid næppe kan foreligge før i Løbet af et Par Aar, er Udvalget enigt i, at der er Grund til at give de paagældende Embeds- og Bestillingsmænd et midlertidigt Løntillæg.

*) Jfr. Rigsdagstid. 1911—12, Tillæg A. Sp. 1163—66, og ndfr. S. 467—68.

Et Flertal (Carl Hansen, Martin Hansen, Kierkegaard, Markvorsen, Mølgaard-Nielsen, Hans Nielsen (Viborg Amts 1ste Valgkreds), Nørgaard, Ovesen og Svendsen) kan ikke tiltræde Lovforslagets ualmindelig store Forhøjelse særlig for de største Lønnings Vedkommende, men stiller Forslag om et noget mindre Løntillæg, et Forslag, som Udvalgets øvrige Medlemmer betingelsesvis have givet deres Tilslutning. Da der ikke har været Tid og Lejlighed til en særlig grundig Undersøgelse af de paagældende Arbejds- og Lønningsforhold, er de foreslaaede Løntillæg muligvis for enkeltes Vedkommende for lave, for andres for høje, de her foreslaaede midlertidige Lønninger skulle derfor ikke være forbindende ved en senere samlet Lønreform for Embeds- og Bestillingsmænd ved de paagældende Læreanstalter.

Et Mindretal (H. L. Møller) vilde have foretrukket, at Lovforslaget var blevet gennemført væsentlig i den af Ministeren foreslaaede Skikkelse, men kan dog efter Omstændighederne anbefale, at man nøjes med de Forbedringer, som Udvalgsflertallet har erklæret sig villigt til at gaa med til.

Udvalget foreslaar, at Lovforslaget affattes saaledes:

Forslag til Lov om midlertidig Forhøjelse af Lønningerne for Embeds- og Bestillingsmænd under Universitetet, Universitetskvæsturen, den polytekniske Læreanstalt og den farmaceutiske Læreanstalt.

Indtil nye Lønningslove for Universitetet og Kommunitetet, Universitetskvæsturen og Sorø Akademis Kontor, den polytekniske Læreanstalt og den farmaceutiske Læreanstalt kunne foreligge, tillægges der Embeds- og Bestillingsmændene ved de nævnte Institutioner fra den 1. April 1912 at regne følgende Forhøjelser af de ifølge bestaaende Lønningslove af ældre Dato end 1. April 1902 eller med Hjemmel paa Finansloven gældende Lønninger for det Embede eller den Bestilling, vedkommende beklæder:

1) Professorer ved Universitetet:

paa 1ste Lønningstrin	900 Kr.
- 2det —	800 —
- 3die —	700 —
- 4de —	600 —
- 5te —	500 —

2) Professorer ved den polytekniske Læreanstalt og farmaceutiske Læreanstalt:

paa 1ste Lønningstrin	800 Kr. 00 Ø.
- 2det —	711 — 11 —
- 3die —	622 — 22 —
- 4de —	533 — 33 —
- 5te —	444 — 44 —

3) Docenterne en Forhøjelse af 20 pCt. af den Lønning, de for Tiden oppebære, dog saaledes, at for Docenterne ved Universitetet Forhøjelsen i intet Tilfælde maa overstige 600 Kr., og at for Docenterne ved den polytekniske Læreanstalt og den farmaceutiske Læreanstalt den aarlige Lønning ved den nævnte procentvise Forhøjelse i intet Tilfælde maa overstige 2400 Kr. Honorarerne for Undervisningen ved de to Læreanstalter i Elektroteknik, Opvarmning og Ventilation, Landboret, Meteorologi og Farmaci forhøjes dog ikke.

- 4) Andre Embeds- og Bestillingsmænd ved Universitetet og Kommunitet, Universitetskvæsturen og Sorø Akademis Kontor, den polytek-niske Lærestalt og den farmaceutiske Lærestalt med mindst 4 Aars Tjenestetid en Forhøjelse af 20 pCt. og med mindst 10 Aars Tjenestetid 25 pCt., beregnet for deres Vedkommende, hvis Lønning er stigende, af Begyndelseslønnen, for de øvriges Vedkommende af den Lønning, de for Tiden oppebære, dog at Tillæget i intet Tilfælde maa overstige 400 Kr. Denne Bestemmelse gælder for den polytek-niske Lærestalts Vedkommende dog ikke for de Assisterter, der ikke er knyttede til Laboratorier og Samlinger.
- 5) Bestillingsmænd med under 4 Aars Tjenestetid, der oppebære en mindre Lønning end 1500 Kr., en paa den nævnte Maade beregnet Forhøjelse af 20 pCt., dog at Lønningen ved de nævnte Forhøjelser i intet Til-fælde maa overstige 1500 Kr.

Den ved Finansloven for Finansaaret 1912—13 bevilgede Lønnings-forhøjelse af 20 pCt. for de Bestillingsmænd, hvis Lønning er under 2400 Kr., bortfalder for de Bestillingsmænds Vedkommende, der opnaar Lønnings-forhøjelse i Henhold til nærværende Lov.

Jfr. Rigsdagstid. 1911—12, Till. B. Sp. 3641—42. I det saaledes fore-liggende Forslag blev under Forhandlingerne foretaget den Ændring, at den i 1ste Stk. nævnte Grænse »1. April 1902« blev ændret til »1. Maj 1902«, men iøvrigt blev Forslaget uforandret vedtaget af Rigsdagen og den 8. Juni 1912 stadfæstet af Kongen.

Om Forhandlingerne i Folketinget se Folketingstid. 1911—12 Sp. 7074, 7130—34, 7521—41, 9454—63, 9476—77 og 9479, i Landstinget se Lands-tingstid. 1911—12 Sp. 2324, 2338—42, 2395—96 og 2397—98.

c. De Universitetet vedrørende Udtalelser i Finanslovkommissionens Betænkninger.

I. I den af Finanslovkommissionen under 13. Maj 1911 afgivne Be-tænkning angaaende Bespærelser paa Finansloven afgaves følgende Ind-stilling angaaende Universitetet og Kommunitet (se Betænkningen S. 28—30):

»Særlige Fonds. I. Universitetet. Under sine Overvejelser om Mulig-heden af at indvinde Bespærelser for Universitetets Vedkommende har Kommissionen med Betænkelighed bemærket den særlig i de seneste Aar fremherskende stærke Vækst i Statstilskudet til Universitetet. Medens saaledes Tilskudet fra Finansaaret 1893—94 til 1903—04 steg fra 508.000 Kr. til 570.000 Kr., altsaa med 62.000 Kr. eller 12 pCt., var Forøgelsen fra 1903—04 til 1911—12, for hvilket sidste Aar Tilskudet er bevilget med 815.000 Kr., endog 245.000 Kr., hvilket giver en Stigning paa 43 pCt.

Imidlertid har Kommissionen anset det for at ligge uden for sin Op-gave at trænge ind i selve den detaillerede Anvendelse af de bevilgede Midler og har derfor begrænset sig til i al Almindelighed at udfinde visse Hovedsynspunkter, hvis Gennemførelse maatte antages at kunne med-føre Bespærelser, uden at der skete Indgreb i Universitetets Selvstyre som videnskabelig Institution.

I saa Henseende har den Mulighed været drøftet at fiksere Tilskudet for en vis Aarrække, saaledes at den detaillerede Anvendelse alene paa-

hvilede Universitetet. Kommissionen har dog været klar over, at en saadan Ordning vilde kunne mødes med ret vægtige Betæneligheder; saaledes er det naturligvis ikke let paa Forhaand at fastsætte Størrelsen af det faste Tilskud, der selvfølgelig maa vokse med Befolkningen og de Krav, der stilles til Embedsuddannelsen, og desuden kunde der maaske under et fuldstændig gennemført administrativt Selvstyre være Fare for, at Hensynet til Samfundets praktiske Krav vilde komme i anden Række overfor de rent videnskabelige. Kommissionen har derfor anset det for mindre heldigt at afskære den bevilgende Myndighed fra at øve Indflydelse paa og Kontrol med Midlernes Fordeling paa de forskellige Poster og til de forskellige Formaaler.

Da Kommissionen saaledes ikke har turdet fravige den hidtil gældende Regel, hvorefter Statstilskudets Størrelse fastsættes paa de aarlige Finanslove i Overensstemmelse med de enkelte Aars Krav, har man været klar over, at den eneste Vej, ad hvilken det vilde være muligt at tilvejebringe Besparelser paa Universitetets Budget, vilde være en Forandring i selve Universitetets Administration og dettes nøjere Tilknytning til Centraladministrationen. Herigennem kunde man maaske ogsaa opnaa en bedre Fordeling af Universitetsarbejdet og en mere økonomisk Udnyttelse af de tilstedeværende Lærerkrafter. Efter de Oplysninger, Kommissionen i saa Henseende har haft til Raadighed saavel fra selve Universitetet som fra de andre videnskabelige Lærestalter (Polyteknisk Lærestalt og Landbohøjskolen), synes der paa dette Punkt at knytte sig Mangler til den bestaaende Ordning. Saaledes ses det aarlige Antal Undervisningstimer pr. fast ansat Lærer paa Universitetet at ligge betydelig under de tilsvarende Tal for Polyteknisk Lærestalt og Landbohøjskolen, og selv om Kommissionen naturligvis er klar over, at der ikke alene paa dette Grundlag lader sig foretage en Sammenligning, er Forskellen her dog saa afgørende, at det næppe kan nægtes, at Universitetets Lærerkrafter ikke udnyttes i samme Omfang som paa de to andre Anstalter. At dette Forhold i hvert Fald i nogen Grad rettelig kan sættes i Forbindelse med den Mangel paa Centralisation, der er betegnende for Universitetet i Sammenligning med Polyteknisk Lærestalt og Landbohøjskolen, synes for Kommissionen rimeligt, og man har derfor ment, at der burde ske en Forandring i de gældende Regler for Universitetets Styrelse, saaledes at der ved Siden af den videnskabelige Repræsentation skabes et administrativt Centralorgan (f. Eks. ved Ansættelsen af en Direktør eller Kansler for Universitetet). Man gaar nemlig ud fra, at der ved Tilstedeværelsen af en samlende Tilsynsmyndighed maatte kunne tilvejebringes Besparelser saavel indenfor de forskellige Fakulteter som paa selve det administrative Omraade.

Kommissionen skal derfor henstille til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, om der ikke eventuelt gennem et selvstændigt Udvalg af Medlemmer udenfor Universitetet kunde tilvejebringes Forslag til en saadan Omordning.

Til Udgiftspost 7. f. Tilskud til Dronning Louises Børnehospital 3833 Kr. 33 Øre
(Bind III. Pag. 301). Bevillingen foreslaas slettet*).

*) Bevillingen er ikke blevet slettet, jfr. Rigsdagstid. 1911—12, Tillæg A. Sp. 1187—88.

- Til Udgiftspost 7. i. Midlertidigt Honorar til 4 Overlæger ved Københavns Kommune-hospital for at holde Praktikant-kliniker for de Studerende paa de dem underlagte Hospitalsafdelinger.
(Bind III. Pag. 302). Bevillingen foreslaas nedsat med . 4000 Kr., idet der kun tilstaas Overlægerne ved 4de og 6te Afdeling et midlertidigt Honorar af 2000 Kr. hver for at holde Praktikantklinik for de Studerende, medens den øvrige Undervisning formentlig vil kunne foregaa paa Rigshospitalet*).
- Til Udgiftspost 7. m. Til Kontorhold for Udvalget for folkelig Universitetsundervisning.. 2000 Kr.
(Bind III. Pag. 302). Bevillingen foreslaas slettet**).

II. I den af Finanslovkommissionen under 15. Juli 1911 afgivne Betænkning vedrørende en ændret Form for Finansloven blev bl. a. stillet Forslag om, at Overskudet af visse under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet hørende særlige Fond, nemlig Universitetets og Statens højere Almenskolors Fond samt Seminariefonden skulde opføres under en ny Indtægtsparagraf § 4. For Universitetets Vedkommende skulde herefter fra dettes særlige Budget til den ny Paragraf overføres: I. Jordebogs- og Tiendeindtægternes Overskud. II. Jordskyldspenge. III. Renter af Tiendeafløsningssummer. I Betænkningens almindelige Bemærkninger begrundedes dette S. 5 saaledes: »Da disse særlige Fond saavel som Seminariefonden have vist sig ganske utilstrækkelige til at bestride de Formaal, for hvilke de i sin Tid ere oprettede, har man anset det for naturligt, at Udbyttet af Fondens Midler opføres som en særlig Indtægt for Statskassen, medens kun de Indtægter, der er en Følge af de paagældende Institutioners Virksomhed, ere forblevne paa disses særlige Budgetter«. I de særlige Bemærkninger til den nævnte Indtægtsparagraf 4 udtaltes S. 21: »Som allerede nævnt i de almindelige Bemærkninger, har man oprettet en ny Paragraf paa Finanslovens Afsnit for løbende Indtægter, omfattende Budgetter for visse under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet henlagte Fond, idet man har anset det for rimeligt, at disse Fond, der langt fra kan dække de paagældende Institutioners Behov, hvorfor der ogsaa ydes et betydeligt Tilskud til disse Institutioner, med deres Indtægter og Udgifter indgaa som en Del af selve Statens Budget«.

I sit den 1. September 1911 afholdte Møde overdrog Konsistorium Rektor, Referendar og Kvæstor at forberede en eventuel Henvendelse til Ministeriet angaaende Universitetets Stilling paa Finansloven. Til Konsistoriums Møde den 25. Oktober 1911 indstillede de 3 nævnte Embedsmænd imidlertid, at ingen saadan Hensendelse skulde ske, idet de ved en nærmere Undersøgelse og Overvejelse paa Grundlag af det i Mellemtiden forelagte Forslag til Finanslov for 1912—13 var naaede til det Resultat, at ingen formelig Henvendelse til Ministeriet burde finde Sted angaaende denne

*) Jfr. nedenfor S. 486.

**) Jfr. nedenfor S. 468.

Sag. Efter at der i det nævnte Konsistoriemøde havde fundet en nærmere Redegørelse for Indstillingen Sted, tiltraadte Konsistorium denne.

Ogsaa den under I. anførte Indstilling angaaende Bespærelser drøftedes i Konsistoriums Møde den 25. Oktober 1911, hvor det blev overdraget Rektor og Referendar at henvende sig til Ministeren i Overensstemmelse med de paa Mødet stedfundne Forhandlinger.

d. Beretning om Oprettelse af Studenterraad.

(Jfr. Aarbog 1909—10 S. 955 og 1490).

Efter at *Studentersamfundet* ifølge Konsistoriums Tilladelse Lørdag den 26. Februar 1910 havde afholdt et offentligt Studentermøde i Universitets-Annekset, Auditorium A, til Drøftelse af Forholdet mellem Universitetet og Studenterne, modtog Universitetets Rektor under 4. Marts s. A. fra Studentersamfundets Bestyrelse en Skrivelse, saalydende:

»Efter de paa Mødet den 26. Februar d. A. fremsatte Forslag og Henstillinger tillader vi os herved at anmode Hr. Rektoren om velvilligst at ville forebringe for den akademiske Lærerforsamling, at der fra de 3 Studenterforeningers Side ventes nedsat et Udvalg, hvis Formaals skal være at tage under Overvejelse, hvorledes et Studenterraad bedst kan tænkes ordnet, og hvilke Institutioner der rettest bør danne Udgangspunktet for dets Danelse.

Vi vilde anse det for heldigt for denne betydningsfulde Sags videre Behandling at erfare, om den højtærede Lærerforsamling maatte være villig til at nedsætte et Udvalg, der kan træde i Forbindelse med det af Studenterforeningerne valgte Nævn.

For dettes Vedkommende har vi ment, at Antallet af Medlemmer kunde sættes til 6, nemlig 2 fra hver Forening, men maa dog forbeholde os, saafremt den akademiske Lærerforsamling eller de andre Studenterforeningers Bestyrelser maatte ønske det, at ændre dette Tal.«

Efter at have behandlet Sagen i sine Møder den 31. Marts og 26. Maj s. A. besluttede Lærerforsamlingen paa sit Møde den 2. Juni s. A., at erklære sig rede til gennem et af Rektor og Dekaner bestaaende Udvalg at indlede Forhandling med de Studerende om Oprettelsen af Studenterraad under Forudsætning af, at de Studerende til en saadan Forhandling nedsatte en af 8 Medlemmer bestaaende Komité, valgt og sammensat paa følgende Maade:

»Studenterforeningen«, »Studentersamfundet« og »Studenterhjemmet« Bestyrelser skulde vælge *hver eet Medlem*.

Endvidere skulde de akademiske Borgere, som fulgte Undervisningen paa Universitetet uden endnu at have taget nogen afsluttende Eksamen, vælge *fem Medlemmer, eet for hvert Fakultet*; Valgene skulde foretages paa Møder af vedkommende Fakultets Studenter; til disse Møder skulde indkaldes:

de teologiske Studenter af »Ny theologisk Forening«,

de juridisk-statsvidenskabelige Studenter af »Juridisk Samfund« og

»Juridisk Diskussionsklub« i Fællesskab,

de medicinske Studenter af »Medicinsk Forening«,

de Studerende under det filosofiske Fakultet af »Det filologisk-historiske Samfund«,

de matematisk-naturvidenskabelige Studerende af »Studerterforeningen«, »Studerterfundersamfundet« og »Studerterhjemmet« Bestyrelser i Fællesskab.

Det saaledes sammensatte Udvalg skulde forelægge Lærerforsamlingen Forslag. Som Grundlag for Universitetets Repræsentanters Forslag vedtog Lærerforsamlingen: Oprettelsen af et Studenterraad for hvert Fakultet; valgbare og valgberettigede skulde være akademiske Borgere, der følger Undervisningen paa Universitetet uden at have taget en afsluttende Eksamen; de fem Raad skulde kunne sammentræde til et almindeligt Studenterraad.

Under 27. Juni 1910 meddelte Lærerforsamlingen de paagældende Foreninger under Henvisning til Studenterfundersamfundets Skrivelse af 4. Marts s. A., at Universitetet havde besluttet at erklære sig rede til at forhandle med et Udvalg, sammensat som ovenfor anført, for at Foreningerne, hvis de ønskede Sagen fremmet, kunde foretage eller lade foretage de paagældende Valg, samt gøre de nødvendige Skridt til en Sammentræden af de valgte Delegerede, hvorefter Universitetet ventede nærmere Underretning fra den samlede Komité.

I Skrivelser af 21. og 27. September 1910 rettede *Studerterforeningens* Seniorat Indsigelse mod den saaledes foreslaaede Sammensætning af Studenterfunders Repræsentation i det foreberedende Udvalg og hævdede som sin Anskuelse, at denne Repræsentation burde være sammensat af Repræsentanter fra de tre *almindelige* Studenterkorporationer, der da burde træde i Forhandling saavel med Universitetet som med de bestaaende *faglige* akademiske Organisationer, og at det maatte holde for, at de yngre Medlemmer af Studenterforeningen ikke burde have en mindre Repræsentation end yngre Medlemmer af de andre almindelige Studenterkorporationer, idet Senioratet henviste til, at Studenterforeningen da havde 1126 Medlemmer af de 6 yngste Aargange Studenter.

I Skrivelse af 4. Oktober 1910 udtalte Rektor, Professor *Salomonsen* bl. a., at Lærerforsamlingens Beslutning om Sammensætningen af Studenterfunders Repræsentation blev taget efter en Forhandling, der viste fuldkommen Enighed om det antalsmæssige Forhold, der skulde være mellem de Delegerede fra de almindelige Studenterkorporationer og de Delegerede fra de fakultetsmæssigt ordnede Studenterkorporationer, og at det derfor formentlig paa Sagens daværende Standpunkt vilde være Tidsspilde at forelægge Sagen igen for Lærerforsamlingen, og betonedes tillige, at Studenterforeningens »Opfattelse af den Maade, hvorpaa et Studenterraad bør organiseres, selvfølgelig vil fremtræde med samme Styrke, naar den paa Mødet gøres gældende af en enkelt Delegeret, som hvis den bæres frem af flere Delegerede, og at den derefter sammen med de Forslag, der iøvrigt maatte fremkomme, vil blive forelagt Lærerforsamlingen, førend denne tager Standpunkt til Studenterraadets endelige Organisation«. Idet Senioratet heri saa en Anerkendelse af, at der vilde blive tillagt Studenterforeningens Anskuelser den forholds­mæssige Vægt, som Foreningens store Medlemsantal i Forhold til de andre Studenterkorporationer betingede, erklærede Senioratet sig i Skrivelse af 11. s. M. villigt til at foretage Valget.

Efter dertil given Bemyndigelse tilkaldte »Juridisk Samfund« og »Juridisk Diskussionsklub« »Socialøkonomisk Samfund« til at være Medindbyder til Valget af en Repræsentant for de Studerende under det rets- og statsvidenskabelige Fakultet.

Bestyrelsen for »*Det filologisk-historiske Samfund*« meddelte i Skrivelse af 20. August 1910, at den, uagtet Samfundet ikke fortrinsvis var nogen Studenterforening, saa at dette Hverv laa det ret fjernt, var villig til at lade det ønskede Valg afholde, idet det i den Hensigt vilde træde i Forbindelse med Bestyrelserne for Foreningerne »Historisk Samfund«, »Selskab for germansk Filologi« og »Anglia«, og udtalte videre:

»Idet Bestyrelsen erklærer sig rede hertil, ønsker den samtidig at fremhæve, at dens Stilling i denne Sag er dikteret af dens mangeaarige Praksis at deltage i alle Forhandlinger af Interesse for Fakultetets Studerende, men derimod ikke indeholder nogen ubetinget Godkendelse af Tanken om Oprettelse af Studenterraad, og da vi næppe under Sagens videre Behandling vil faa Adgang til at fremsætte vore Anskuelser, benytter vi denne Lejlighed til at tage et Forbehold paa et Punkt, der, saavidt vides, har været fremdraget paa Studentersamfundets Møde den 26. Februar, og som for os er af afgørende Betydning, nemlig en eventuel Kompetence for Studenterraadet til at optræde paa de Studerendes Vegne under Forhandlinger om Eksamensfordringer, Studie- og Forelæsningsplaner og dermed beslægtede Emner.

Det hidtidige Forhold paa dette Omraade, at Universitetslærerne har forhandlet direkte med de Studerende af deres specielle Fag, hvorved alle Anskuelser blandt de Studerende kunde komme til Orde, har, saavidt os bekendt, vakt almindelig Tilfredshed. I det eventuelle Studenterraad vil der derimod, hvis dets Omfang holdes indenfor rimelige Grænser, kun kunne tilkomme de enkelte Fag under Fakultetet en meget begrænset Repræsentation, der da, som Forholdene nu er, gennemgaaende vil tilhøre den Retning blandt de Studerende, der ønsker Undervisningen udelukkende anlagt efter Hensynet til Eksamen, og Eksamensfordringerne udelukkende indrettet efter Hensynet til det til enhver Tid fastsatte Læsestof i de højere Almenskoler; dette Ønske kan utvivlsomt samle et stort Flertal blandt Fakultetets Studerende og vil formentlig allerede gøre det ved Valg af et Medlem af den forberedende Komité, for saa vidt *de Studerende i det Hele* nærer nogen Interesse for Sagen, hvorom vi er ude af Stand til at have nogen Mening, da Sagen hidtil kun har været fremsat paa det af *Studentersamfundet* indkaldte Møde.

Da Det filologisk-historiske Samfunds Formaal ifølge dets Love er at virke for Videnskabelighed blandt Filologerne, anser Bestyrelsen det for sin Pligt at tage et Forbehold mod, at der gives et eventuelt Studenterraad en Kompetence, hvorved Vilkaarene for det videnskabelige Studium kan forringes og det nuværende til en vis Grad frie Studium kan ændres til et rent Eksamensstudium, uden at de videnskabeligt interesserede Studerende kan faa Adgang til at blive hørt.

Det tør vel antages, at *Flertallet* af Studerende til enhver Tid vil være fortrinsvis interesseret i den Del af Studiet, der vedrører Eksamen, og dette fremgaar ogsaa af, at kun et Mindretal søger til de Foreninger, der hovedsagelig dyrker videnskabelige Sysler (som Det filologisk-historiske Samfund og Historisk Samfund). Skulde fremdeles, som det er foreslaaet,

Seminaristerne faa Adgang til at blive Studenter under Fakultetet*), vil der derved blive skabt et endnu større Flertal for den omtalte Anskuelse, hvis relative Berettigelse vi indrømmer, men som vi ikke ønsker gjort eneraadende.

Paa den anden Side ønsker Bestyrelsen at fremhæve, at den kan slutte sig til Tanken om Oprettelse af Studenterraad, naar dets Kompetence begrænses paa den af os ønskede Maade, *saafremt* der blandt de Studerende skulde være *et almindeligt Ønske* om Studenterraadsinstitutionens Indførelse.«

De valgte Studenterrepræsentanter var følgende:

for Studenterforeningen: Stud. jur. C. C. Heilesen,

- Studentersamfundet: Stud. jur. Erik Svarre,

- Studenterhjemmet: Stud. mag. (filos. Fak.) A. Egeberg Jensen,

- de Studerende under det teologiske Fakultet: Cand. theol. Helge Haar,
- - - - - rets- og statsvidenskabelige Fakultet: Stud.
jur. Asbjørn Smitt,

- - - - - lægevidenskabelige Fakultet: Stud. med. Hjalmar Helweg,

- - - - - filosofiske Fakultet: Cand. mag. E. Spang Hanssen,

- - - - - matematisk-naturvidenskabelige Fakultet:
Stud. mag. Erik Hansen.

De af Lærerforsamlingen valgte Delegerede (Rektor og Dekaner for Rektoratsaaet 1909—10, Aarb. 1909—10 S. 1123) udarbejdede og forelagde paa det første Møde med Studenterrepræsentanterne den 24. Oktober 1910 følgende Forslag som Grundlag for Forhandlingerne:

»De Studerende vælger for hvert af de 5 Fakulteter et Studenterraad, bestaaende af 3 Medlemmer og en Suppleant. Disse Raad betegnes som det teologiske, det juridiske, det medicinske, det filosofiske, det matematisk-naturvidenskabelige Studenterraad. De virker i Almindelighed hver for sig, dog efter Omstændighederne ogsaa samlede og kan tjene som Mellemed mellem Universitetets Myndigheder og de Studerende i Anliggender vedrørende disses Interesser.

Enhver akademisk Borger, som følger Undervisningen paa Universitetet for der at tage en afsluttende Eksamen, og som endnu ikke har taget en saadan, er stemmeberettiget og valgbar til et af de 5 Studenterraad, naar han paa nærmere bestemt Tid og Maade har anmeldt sig som Studerende til en Eksamen under et bestemt Fakultet. Ingen kan anmelde sig under mere end et Fakultet. I Fakultetet opbevares en Fortegnelse over de anmeldte; disse er stemmeberettigede i et Aar (fra Valgdag til Valgdag). Stemmeret og Valgbarhed ophører med bestaaet afsluttende Eksamen, dog fungerer den valgte Repræsentant indtil næste Valg. — Ved Indtegningen modtager hver Student et Bevis og samtidig erlægges 25 Øre til Bestridelse af Administrationsudgifter.

Paa en nærmere fastsat Dag sammenkaldes af Rektor Valgmøder for de forskellige Fakulteter. Paa Valgmøderne stemmes skriftlig.

*) Jfr. Aarbog 1910—11 S. 152—60.

Studenterraadene vælger selv deres Formænd. Deres Medlemmer kan genvælges. De 5 Raad kan enten paa eget eller paa Rektors Initiativ sammentræde til et *fælles Studenterraad*. Dette vælger selv sin Formand, det raadslaar om og stiller Forslag om fælles Interesser for de Studerende.

Studenterraadet kan af vedkommende Fakultets Dekanus tilkaldes til et Møde med Fakultetets Medlemmer, hvor der behandles Spørgsmaal, der særlig angaar Studenterne. Mindst ét saadant Møde skal afholdes hvert Aar. Studenterraadene kan stille Forslag saavel om et saadant Mødes Afholdelse som om dets Forhandlingsemner. Til disse Møder kan Fakultetet tilkalde en eller flere af de under det virkende Docenter. Over Mødets Forhandlinger føres Protokol.«

Dette Forslag blev behandlet paa en Række Møder i Vinteren 1910—11, dels af Universitetets Delegerede alene, dels af disse sammen med Studenterrepræsentanterne. Samtidig blev der af Universitetets Delegerede udsendt Henvendelser til forskellige udenlandske Universiteter (om Forholdene ved Kristiania Universitet forelaa allerede Oplysninger) med Forespørgsler om, hvorvidt Studenterrepræsentationer af samme eller beslægtet Art fandtes ved disse eller ved andre Universiteter indenfor samme Land; de indhentede Oplysninger gav for de franske og tyske Universiteters Vedkommende et negativt Udbytte, medens der fra England modtoges Oplysninger om »Student's Representative Council« ved Universitetet i Manchester og fra Skotland, hvis fire Universiteter alle har et saadant »Council«, udførlige Oplysninger fra Universitetet i Edinburgh.

Det af Lærerforsamlingen den 2. Juni 1910 nedsatte Udvalg fremsatte til Lærerforsamlingens Møde den 18. Maj 1911 følgende Forslag:

»De Studerende vælger for hvert af de fem Fakulteter et Studenterraad, bestaaende af tre Medlemmer og tre Suppleanter. Disse Raad betegnes som *det teologiske, det rets- og statsvidenskabelige**, *det medicinske, det filosofiske, det matematisk-naturvidenskabelige* Studenterraad. De virker i Almindelighed hver for sig, dog efter Omstændighederne ogsaa i Fællesskab — som *det samlede Studenterraad* — og tjener som Mellemlid mellem Universitetets Myndigheder og de Studerende i Anliggender vedrørende disses Interesser.

Enhver akademisk Borger, som følger Undervisningen paa Universitetet for der at tage en fuldstændig Embedseksamen eller Magisterkonferens, og som endnu ikke har taget en saadan, er stemmeberettiget og valgbar til et af de fem Studenterraad, naar han i Løbet af Februar Maaned har anmeldt sig som Studerende til en bestemt Eksamen under et af Fakulteterne. Ingen kan anmelde sig under mer end et Fakultet. I Fakultetet opbevares en Fortegnelse over de anmeldte; disse ere stemmeberettigede i et Aar (fra Valgdag til Valgdag). Stemmeret og Valgbarhed ophører med bestaaet afsluttende Eksamen, dog fungerer den valgte Repræsentant indtil næste Valg. Ved Indtegningen modtager hver Student et Bevis og erlægger samtidigt et mindre Kontingent til Bestridelse af Administrationsudgifter.

I sidste Halvdel af Marts Maaned sammenkaldes af Rektor Valgmøder for de forskellige Fakulteter.

*) For dette Raads Vedkommende skal to Medlemmer og to Suppleanter være retsvidenskabelige, et Medlem og en Suppleant statsvidenskabelige Studerende.

Studenterraadene vælger selv deres Formænd. Deres Medlemmer kan genvælges.

Et Studenterraad kan af vedkommende Fakultets Dekanus tilkaldes til et Møde med Fakultetets Medlemmer, hvor der behandles Spørgsmaal, som særligt angaar Studenterne. Mindst et saadant Møde skal afholdes hvert Aar. Studenterraadene kan stille Forslag saavel om et saadant Mødes Afholdelse som om dets Forhandlingsemner. Til disse Møder kan vedkommende Fakultet tilkalde en eller flere af de under det virkende Docenter, og Studenterraadet kan tilkalde en eller to valgbare Studerende. Over Mødets Forhandlinger føres Protokol.

Det samlede Studenterraad sammentræder første Mandag i April paa Universitetet til et konstituerende Møde og vælger selv sin Formand. Det raadslaar og stiller Forslag om Sager af fælles Interesse for Universitetets Studerende og repræsenterer disse udadtil. Det kan af Rektor tilkaldes til Møde med ham og kan selv stille Forslag, saavel om et saadant Mødes Afholdelse som om dets Forhandlingsemner.

Paa samme Møde forelagdes ligeledes de af Studenterrepræsentanterne stillede Ændringsforslag, saalydende:

I. Flertallets Forslag:

Nr. 1: Til Forslagets 2det Stk., 1ste Punktum: *S a m t l i g e* Repræsentanter for Studenterne foreslaar, at Ordene *»og som endnu ikke har taget en saadan«* udgaar, da det synes uretfærdigt at stille Kandidater, der vælger sig et helt nyt Studium ved et andet Fakultet, anderledes end dette Fakultets øvrige Studerende.

Nr. 2: Til Forslagets 2det Stk., 1ste Punktum: *S a m t l i g e* Repræsentanter for Studenterne med Undtagelse af Spang Hanssen foreslaar *Valgbarheden* udvidet til at omfatte ogsaa *Kandidater*, for saa vidt der ikke er forløbet over 5 Aar efter deres Embedseksamen, og de ikke har opnaaet kgl. Ansættelse. Dog at der i hvert Studenterraad ikke maa indvælges mere end een Kandidat.

Som Begrundelse herfor tjener bl. a., at de yngre Kandidater har større Overblik over Faget end de Studerende, og at de vil kunne optræde med større Myndighed og Selvstændighed end disse, — ligesom det i de faglige Foreninger oftest er de yngre Kandidater, der er ledende, hvorfor de maa antages at have særlig Adgang til at erhverve Kendskab til de Studerende og deres Ønsker. Endelig tør det vel antages, at det fortrinsvis vil blive Kandidater med særlig videnskabelig Interesse og særlig Interesse for Universitetsforhold, der vil blive indvalgt.

Nr. 3: Til Forslagets 6te Stk., 3die Punktum foreslaar *s a m t l i g e* Repræsentanter tilføjet: *Mindst eet saadant Møde skal paa Rektors Initiativ sammenkaldes om Aaret* (smlgn. 5te Stk., 2det Punktum).

II. Cand. mag. E. Spang Hanssens Forslag:

»Som Repræsentant for de Studerende under det filosofiske Fakultet i Studenterudvalget angaaende Oprettelsen af Studenterraad, tillader jeg mig herved at andrage om, at nedenstaaende Forslag til Ændring af det

af Universitetsudvalget udarbejdede Forslag med tilhørende Motivering maa blive forelagt den akademiske Lærerforsamling.

Ændringsforslag:

I næstsidste Stykke, 4de (næstsidste Punktum, ændres Sætningen: »og Studenterraadet kan tilkalde en eller to valgbare Studerende« til »og Studenterraadet kan tilkalde en eller to — det filosofiske Studenterraad dog indtil fem — valgbare Studerende«.

Motivering:

For at naa en Repræsentation for det filosofiske Fakultets Studerende, som kan vente virkelig at blive betragtet og respekteret som en saadan saavel fra Fakultetets som — navnlig fra de Studerendes Side, maa der for det første sikres hvert af Hovedfagene til Skoleembedseksamen: Dansk, Tysk, Engelsk, Fransk, Historie og Klassisk Filologi (herunder regnet de selvstændige Hovedfag Latin og Græsk) 1 Repræsentant, altsaa i alt 6; den foreslaaede Adgang til at udvide Studenterraadet med 1 eller 2 Studerende til 4 eller 5 er altsaa utilstrækkelig til at skaffe endog blot disse Fag repræsenteret. For det andet vil den efterhaanden ikke ringe Del af Fakultetets Studerende, der studerer til Magisterkonferens udenfor de ovenfor nævnte Fag, uden den af mig foreslaaede Ændring paa Forhaand være saa at sige udelukkede fra Adgang til en Repræsentation, der dog er særdeles naturlig f. Eks. for Fag som Filosofi og Almindelig og sammenlignende Litteraturhistorie, der til Tider tæller et forholdsvis betydeligt Antal Studerende. Til en tilfredsstillende Repræsentation for hele Fakultetets Studerende vil der derfor kræves 6 plus 2 fra de sidstnævnte, frie Fag, ialt 8.

Forsøg paa at sammentvinge flere Fag til at enes om 1 Repræsentant vil enhver, der kender de under Fakultetet raadende Studie- og Foreningsforhold, paa Forhaand anse for udelukket. Og den Tanke, at de valgte Studenterraadsmedlemmer foruden at repræsentere de Studerende med samme Hovedfag som de selv tillige under Henvisning til deres — eventuelle — Bifagsstudium skulde kunne accepteres som Repræsentanter for de Studerende i de Fag, de har til Bifag, maa afvises paa det bestemteste ud fra de Synspunkter, som er gjort gældende af Det filologisk-historiske Samfunds Bestyrelse i Skrivelse til den akademiske Lærerforsamling af 20. August 1910; saafremt det ikke allerede maatte være sket, tillader jeg mig at andrage om, at Lærerforsamlingens Medlemmer bliver gjort bekendt med denne Skrivelse, der fremhæver den med Studenterraadsinstitutionen forbundne Fare for det videnskabelige Studium*).

Den mulige Indvending mod mit Forslag, at Repræsentationen bliver for stor, kan ikke hævdes med Hensyn til et Fakultet med saa mange Medlemmer som det filosofiske; og udfra Ønsket om gennemført Ensartethed for alle Fakulteters Studenterraad vil mit Forslag næppe kunne afvises, da der i Forslaget er indført en særlig Bestemmelse for det rets- og statsvidenskabelige Studenterraad; i et muligt kommende udførligere Reglement vil det filosofiske Fakultets særlige Forhold nødvendiggøre adskillige særlige Bestemmelser.

*) Denne Skrivelse, som er aftrykt ovenfor S. 449—50, blev oplæst paa Lærerforsamlingens Møde den 18. Maj 1911.

Saafræmt dette mit Forslag ikke skulde finde Tilslutning, eller der ikke under en eller anden Form gives det filosofiske Fakultet og dets Studenterraad en Ret til at læmpe Statuternes Bestemmelser, der formentlig er udarbejdet efter de andre Fakulteters Behov, efter dette Fakultets særlige Forhold, maa jeg subsidiært indstille, at de i Forslaget omhandlede Fællesmøder mellem Fakultetet og Studenterraadet bortfalder, idet jeg under disse Omstændigheder ikke tør paatage mig nogen Del af Ansaret for den trufne Ordning.»

III. Cand. jur. C. C. Heiesens Forslag:

»Foruden at tiltræde alle medfølgende Flertalsændringer tillader jeg mig at stille følgende Ændringsforslag:

Efter Linie 9 foreslaas indføjet som nyt Stykke:

»Studenterraadenes Formænd, der vælges af Raadene selv, udgør i Forening med Repræsentanter fra de almindelige Studenterforeninger *det samlede Studenterraad*. Til dette har enhver almindelig Studenterforening i København, der har faste Lokaler og over Hundrede Medlemmer af de seks yngste Aargange, Ret til at sende en Repræsentant for hvert paabegyndt Antal af fire Hundrede Medlemmer af de seks yngste Aargange. De nærmere Regler om disse Valg overlades til de almindelige Studenterforeningers egen Fastsættelse. Tvivlsspørgsmaal som Spørgsmaalet om, hvorvidt den paagældende Forening kan anses for en almindelig Studenterforening, om Gyldigheden af stedfundne Valg og lignende afgøres af Studenterraadet selv.

Det samlede Studenterraads Opgave er at raadslaa og stille Forslag om Sager af fælles Interesse for Studenterne. Det tjener som Mellemed mellem Universitetet og Studenterkorporationerne og mellem Universitetet og de Studerende i alle de Anliggender, der berører almindelige Studenterinteresser, som f. Eks. Auditoriers og Laboratoriets Indretning og Udstyr, Spørgsmaalet om Benyttelsen af Universitetets Lokaler i almindelige Studenterinteressers Tjeneste, om Afholdelse af almindelige Forelæsninger bl. a. af fremmede Professorer, Spørgsmaal vedrørende Universitetets Fester og alle lignende Universitetsforhold, der berører hele Studenterverdenen. Endelig har Studenterraadet den Opgave at repræsentere Studenterne udadtil overfor fremmede Universiteter og Studenter saa vel som i alle Forhold, hvor der iøvrigt maatte være Grund for Studenterne til at optræde *samledes*».

Ændringsforslaget begrundes særligt med Ønsket om at skabe en nøjere Forbindelse mellem Universitetet og de overordentlig betydningsfulde Faktorer for et alsidigt udviklende og udbytterigt Studenterliv, de almindelige Studenterforeninger kan være. En under Forhandlingerne fra flere Sider gentagne Gange fremsat Opfattelse, der anser deres Hovedformaal for at være de selskabelige Klubbers, kan absolut ikke tiltrædes. Deres Hovedformaal menes at være bl. a. ved Samarbejde med Universitetet at dygtiggøre Studenterne, hvis store Flertal dog skal ud i praktisk Arbejde, til langt rigere og mere interesseret og forstaaende Deltagelse i dansk Samfundsliv, end Tilfældet er nu — et Maal, der, hvis det sættes og naas, formentlig ogsaa vil kunne bidrage til i vide Kredse at skabe større Interesse for hele Universitetets Arbejde og Sympati for dets Ønsker og Krav, ogsaa naar de vedrører Universitetets Hovedformaal: det rent videnskabelige. Der menes her at være et Arbejde, som Universitetet hidtil har forsømt, og som vil kunne gøres

ved Samarbejde med en Studenterrepræsentation, sammensat som her foreslaaet.

Endvidere ønsker man at skabe et virkeligt Fælles organ for dansk Studenterverden, og et saadant formenes ikke at kunne skabes uden om de almindelige Studenterkorporationer, der har historisk Hævd paa at repræsentere hver sin Del af Studenterne. Endelig findes det ogsaa i sig selv urigtigt, netop naar man gennem et fælles Studenterraad vil skabe et Organ for andre Studenterinteresser end de rent faglige — og det har fra alle Sider været forudsat, at dette var Meningen med det fælles Studenterraad — da at tilsidesætte de Korporationer, der hidtil har repræsenteret disse Interesser.

Det væsentligste er imidlertid, at man benytter Lejligheden til at skabe et rationelt Samarbejde mellem Universitetet og Studenterkorporationerne. Et Samarbejde i den Retning, jeg ovenfor har antydnet, tillægger jeg den største Betydning. Jeg indser ikke, at det skulde være uforeneligt med Universitetets Formaal. Det er jo foruden en videnskabelig Højskole ogsaa en Embedsskole og for det store Flertal af Studenter netop det sidste.»

Lærerforsamlingen vedtog i sit anførte Møde den 18. Maj 1911, at Sagen, inden den undergaves 2den Behandling i Lærerforsamlingen, skulde sendes til Fakulteternes Erklæring og derefter til fornyet Overvejelse i det af Lærerforsamlingen den 2. Juni 1910 nedsatte Udvalg.

Paa Lærerforsamlingens Møde den 26. Oktober 1911 blev Sagen underkastet 2den Behandling, efter at der fra Fakulteterne var indhentet følgende Betænkninger:

Det teologiske Fakultet udtalte i Skrivelse af 23. September 1911:

»Den akademiske Lærerforsamling har udbredt sig Fakultetets Udtalelser om de foreliggende Forslag til Oprettelse af Studenterraad. I den Anledning skal det teologiske Fakultet udtale, at det ikke for sit Vedkommende har særlige Hensyn at gøre gældende, og at Fakultetets Medlemmer forbeholder sig deres Stilling under Sagens videre Behandling i Lærerforsamlingen.«

Det rets- og statsvidenskabelige Fakultet udtalte i Skrivelse af 16. September 1911:

»I Skrivelse af 1. Juni d. A. har den akademiske Lærerforsamling udbedt sig Fakultetets Erklæring i Sagen om Oprettelse af Studenterraad under Henvisning til det paagældende Udvalgs Forslag og til et af Studenterrepræsentanterne fremsat Ændringsforslag dertil.

Saaledes foranlediget skal Fakultetet bemærke, at det ikke mener som Fakultet at burde udtale sig om Oprettelsen og Ordningen af det samlede Studenterraad, men alene om Oprettelsen af et Studenterraad for det rets- og statsvidenskabelige Fakultet. Et saadant Raads Oprettelse anser Fakultetet for ønskeligt, idet man tilføjer, at der fra Fakultetets Side ikke findes nogen Betænkelighed ved at tiltræde det af Studenterrepræsentanternes Flertal stillede 1ste Ændringsforslag, medens man bestemt maa fraraade det som Nr. 2 stillede Ændringsforslag.«

Det lægevidenskabelige Fakultet udtalte i Skrivelse af 26. September 1911:

»Ved Forhandlingen af den akademiske Lærerforsamlings Skrivelse af 1. Juni 1911 har Fakultetet delt sig i et Flertal og 2 Mindretal.

Flertallet (Proff. Bloch, Bock, Fibiger, F. C. C. Hansen, Henriques, Leopold Meyer og Schaldemose) vedtog følgende Udtalelse:

»Det lægevidenskabelige Fakultet føler ikke Trang til Oprettelse af et Studenterraad, da det har og i mange Aar har haft udstrakt Kontakt med de lægevidenskabelige Studerende. Man mener, at disses Ønsker og Interesser fremdeles bedst varetages dels gennem deres direkte Henvendelse til Fakultetet, dels gennem Foreninger for medicinske Studerende.«

Et Mindretal (Proff. Faber, Gram, Salomonsen og Tscherning) stemte for Udvalgets Forslag.

Et Mindretal (Prof. Røvsing) kan stemme for Udvalgets Forslag med følgende Ændringer:

1. Der skal gives enhver under et Fakultet anmeldt studerende Lejlighed til ved *skriftlig Afstemning* at deltage i Valget af Studenterraadet, ligesom i Afgørelsen af, om en Sag skal forhandles med Fakultetet.

Dette tilføjes i Slutningen af 2det Stykke.

2. Sætningen »Mindst et saadant Møde skal afholdes hvert Aar« udgaar af 5te Stykke.
3. Fakultetet forbeholder sig for hvert enkelt Tilfælde at afgøre, om Mødet med Studenterraadet skal finde Sted med hele Fakultetet, med et Udvalg af dette eller med Dekanus alene.

Denne Sætning indsættes i 5te Stykke før Sætningen »Til disse Møder kan...«

Det filosofiske Fakultet udtalte i Skrivelse af 19. Septbr. 1911:

»I Anledning af den akademiske Lærerforsamlings Skrivelse af 1. Juni angaaende Forslaget om Oprettelsen af et Studenterraad skal Fakultetet tillade sig at udtale, at det for sit Vedkommende ikke ser nogen Fare ved Oprettelsen af et saadant Studenterraad og kan slutte sig til Tanken derom.

Fakultetet slutter sig til samtlige Studenterrepræsentanters Forslag om, at Ordene »og som endnu ikke have taget en saadan« udgaar; men i Særdeleshed maa Fakultetet for sit Vedkommende indtrængende anbefale, at Cand. Spang Hanssens Forslag til Ændring i næstsidsste Stykke, 4de Punktum vedtages i Henhold til de af ham fremførte Grunde.

Fakultetet udtaler tillige, at det gaar ud fra, at der paa Studenterraads-møderne ikke finder nogen Afstemning Sted, samt at alle Forhandlingsemner i Forvejen bliver bestemt efter Samraad mellem Dekanus og Studenterraadets Formand, for saa vidt som muligt at udelukke personlige Spørgsmaal paa Møderne.

Endelig udtaler Fakultetet, at det slutter sig til Docent O. Andersens Forslag om, at ogsaa Docenter, der ikke er Fakultetsmedlemmer, tilkaldes til Møderne.«

Det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet udtalte i Skrivelse af 15. September 1911:

»I Anledning af Lærerforsamlingens Skrivelse af 1. Juni angaaende Dannelsen af et Studenterraad skal Fakultetet udtale følgende:

Det er muligt, at det for Studenterne kan være nyttigt at have et Udvalg eller Raad for hvert enkelt Fakultet, som i Undervisnings- og Eksamensanliggender kan henvende sig til de paagældende Fakulteter gennem disses Dekaner og saaledes forebringe Fakulteterne Studenternes Ønsker til Overvejelse. I det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet er det ikke ukendt,

at Studenterne har holdt Møde med Professorerne og drøftet deres Ønsker. Skulde et Studenterraad oprettes for det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet, bør det i hvert Fald sammensættes af Repræsentanter for Kemi, Fysik, Mathematik, Astronomi, Zoologi, Botanik, Mineralogi og Geografi, altsaa mindst 8.

Ogsaa et almindeligt Studenterraad kan det maaske være nyttigt for Studenterne at have.

Fakultetet mener dog, at Valget af Medlemmer i disse Raad bør overlades Studenterne selv uden nogen Art Tvang eller Kontrol fra Universitetets Side.

For Universitetets Vedkommende foreligger der efter Fakultetets Mening ingen Grund til at danne nye Organisationer, da det allerede har tilstrækkeligt deraf, nemlig 1) Fakulteterne med deres Formænd, Dekanerne, 2) Konsistorium og 3) Den akademiske Lærerforsamling med Rektor som Formand. Ethvert som helst Ønske eller Forslag fra Studenterne Side har altsaa allerede sit naturlige Forum, for hvilket det kan forebringes, og det kan ganske sikkert paaregne den gunstigste Modtagelse og Behandling, eventuelt gennem specielt nedsatte Udvalg.

Fakultetet skal derfor udtale, at det ikke holder Dannelsen af et Studenterraad med en Organisation som den i det foreliggende Forslag angivne for ønskelig.«

Til Mødet den 26. Oktober forelaa følgende af Rektor, Professor *Erslev* stillede Ændringsforslag til det af Udvalget stillede Forslag:

- a) Hele Ordningen indføres forsøgsvis for tre Aar.
- b) (Stykke 1): Det filosofiske og det matematisk-naturvidenskabelige Fakultetsraad*) har henholdsvis 7 og 8 Medlemmer, hver repræsenterende et af de under Fakultetet hørende Hovedfag; hvert af disse Fakultetsraad*) vælger tre af sine Medlemmer til at indtræde i det samlede Studenterraad.
- c) (Stykke 2): Ordene »og som endnu ikke har taget en saadan« udelades (d. e. de, der har taget en Embedseksamen, men studerer videre for at tage en anden, er stemmeberettigede og valgbare). —Jfr. for øvrigt Dagsordenens Punkt 6.
- d) (Stykke 5): Møderne betegnes som »Samraad«; Ordene »mindst et saadant Møde skal afholdes hvert Aar« udgaar. Emnet for Samraad bestemmes forud. Samraad kan finde Sted med Dekanus alene eller sammen med hele Fakultetet eller med enkelte Lærere; de Lærere, hvem Emnet berører, skal tilkaldes, hvad enten de er Medlemmer af Fakultetet eller ikke.

Lærerforsamlingen vedtog Rektors Forslag a—d, samt ifølge det af Professor Rovsing som 2det Mindretal i det lægevidenskabelige Fakultets Betænkning af 26. September 1911 under Nr. 1 stillede Forslag, at Afstemningen ved Valg til Studenterraad skulde være skriftlig, og at fraværende skulde kunne indsende Stemmesedler, og vedtog, at Sagen skulde underkastes 3die Behandling i Lærerforsamlingen.

*) Ændret af Rektor paa Mødet til »Studenterraad«.

Denne blev foretaget paa Lærerforsamlingens Møde den 21. December 1911, paa hvilket det under 2. Juni 1910 nedsatte Udvalg forelagde følgende endelige Redaktion af Forslaget*):

»Den akademiske Lærerforsamling erklærer, at Universitetet forsøgsvis for tre Aar vil være villigt til at forhandle om Sager, der vedrører de Studerendes Interesser, med Udvalg, valgte af de Studerende gruppevis efter Fagstudium. Herom bestemmes nærmere følgende:

For hvert af de fem Fakulteter vælges et Studenterraad. Medlemstallet er for det *teologiske Studenterraad* 5, for det *rets- og statsvidenskabelige* 5, hvoraf 4 retsvidenskabelige og 1 statsvidenskabelig Studerende, for det *medicinske* 5, for det *filosofiske* 7, nemlig 1 for hvert af Fagene (Hovedfagene) Dansk, Tysk, Engelsk, Fransk, klassiske Sprog og Historie samt 1 for andre Fag under dette Fakultet, for det *matematisk-naturvidenskabelige* 8, nemlig 1 for hvert af Fagene Matematik, Astronomi, Kemi, Fysik, Zoologi, Botanik, Mineralogi og Geografi. — For hvert af Medlemmerne vælges samtidig en Suppleant.

Stemmeberettiget og valgbar er enhver Studerende i den Fagstudiumsgruppe,

han tilhører, forudsat at han i Løbet af Februar Maaned anmelder sig paa Universitetet og her betaler et Bidrag af 25 Øre til Bestridelse af Administrationsudgifter. Ved Anmeldelsen udleveres til hver et Legitimationskort og en Stemmeseddel.

under hvilken han staar opført i den Universitetsmatrikel, som Universitetet har besluttet at udgive, forudsat at han i Løbet af Februar Maaned afhenter en Stemmeseddel og betaler et Bidrag af 25 Øre til Bestridelse af Administrationsudgifter.

Stemmeret og Valgbarhed ophører med bestaaet afsluttende Eksamen eller ved Opgivelse af Studiet; dog fungerer den valgte indtil næste Valg.

Studenterraadene vælges af hvert Fags Studerende for sig paa Møder, som sammenkaldes af Rektor hvert Aar i første Halvdel af Marts Maaned. Afstemningen er skriftlig, og fraværende er berettigede til at indsende Stemmesedler. Valget gælder for et Aar; Genvalg kan finde Sted. Lederen af hvert Valgmøde indberetter til Rektor Valgets Udfald med Angivelse af de afgivne Stemmer. Paa Møderne kan forud for Valget faglige Spørgsmaal drøftes.

Snarest efter Valget sammenkaldes hvert Studenterraad til et konstituerende Møde af den blandt de valgte, hvis Navn kommer først efter alfabetisk Rækkefølge; paa dette Møde vælges Formand og Næstformand. Formanden sammenkalder Raadet til Møde, saa ofte det ønskes af et Medlem.

Hvert Studenterraad kan af vedkommende Fakultets Dekanus indkaldes til Samraad med ham, med hele Fakultetet eller med enkelte af dets Medlemmer, og paa sin Side kan et Studenterraad ogsaa stille Forslag om et saadant Samraad. Ved Samraad kan kun behandles Sager, der forud er opgivne. De under Fakultetet hørende Lærere, hvem et Emne berører, skal tilkaldes, hvad enten de er Medlemmer af Fakultetet eller ikke.

Af de fem Studenterraad dannes *det samlede Studenterraad*, idet hvert Studenterraad hertil af sin Midte vælger 3 Medlemmer. Det samlede Stu-

*) Den dobbelte Affattelse af 4. Stykke var foranlediget af det samtidig foreliggende Forslag om Indførelsen af en Universitetsmatrikel, se nedenfor S. 460—63.

denterraad raadslaar og stiller Forslag om Sager af fælles Interesse for Universitetets Studerende og repræsenterer disse udadtil. Det sammenkaldes af den blandt de valgte, hvis Navn kommer først efter alfabetisk Rækkefølge til et konstituerende Møde første Mandag i April og vælger Formand og Næstformand. Det kan af Rektor indkaldes til Samraad med ham og Referendarius samt med hvem af Universitetets Lærere, han ønsker, og det kan selv stille Forslag saavel om et saadant Samraads Afholdelse som om dets Forhandlingsemner.

En Forretningsorden for Studenterraadene i deres Forhold til Universitetet affattes af Rektor og Dekanerne efter Samraad derom med det samlede Studenterraad. Foreløbig gælder følgende Bestemmelser:

Valgmøderne ledes første Gang af vedkommende Fakultets Studenterrepræsentant i det forberedende Udvalg eller en af ham bemyndiget Fagstuderende, senere af det afgaaende Studenterraadets Formand eller en af ham bemyndiget Fagstuderende. — Ved Udleveringen paategnes Stemmesedlen med Modtagerens Navn. — Der kan med Gyldighed kun stemmes paa dem, der er bragt i Forslag forud, enten ved Opslag paa den sorte Tavle eller ved at nævnes paa Valgmødet. Naar $\frac{1}{5}$ af de paa Valgmødet tilstedeværende kræver det, skal Forholdstal anvendes ved de Valg, hvor en Faggruppe vælger flere Medlemmer; Valget sker da efter de Regler, der er angivne i Lærerforsamlingens Forretningsorden.

Saasnart Rektor har modtaget Underretning om Valgenes Udfald, sender han Meddelelse til dem af de Valgte, hvem det paahviler at indkalde til de konstituerende Møder.

De af de Studerende ydede Bidrag indbetales til Kvæsturen. Over Pengene disponerer det samlede Studenterraad, og Udbetalinger sker efter Anvisning fra dettes Formand. Regnskabsaaret gaar fra 1. April til 31. Marts; Regnskabet forelægges Rektor til Godkendelse.

Et Studenterraad indkaldes til Samraad med Universitetsmyndighederne gennem sin Formand. En Protokol over Samraad, der i Hovedtrækkene skal angive, hvad Forhandlingerne har drejet sig om, underskrives af Dekanus og Studenterraadets Formand; den opbevares i Fakultetets Arkiv, medens der leveres Studenterraadet en autoriseret Afskrift. Ved Samraad med Rektor underskrives Protokollen af ham og det samlede Studenteraadets Formand og opbevares i Konsistoriums Arkiv, medens Studenteraadet faar en Afskrift.«

Lærerforsamlingen vedtog Udvalgets Forslag.

Af Hensyn til, at en Universitetsmatrikel foreløbig ikke kunde foreligge, blev i den Gengivelse af det vedtagne Forslag, som udsendtes som Grundlag for det kommende Valg, 4de Stykke kun aftrykt i den ovenfor til venstre gængs Form, idet det dog i en Note var tilføjet: »Det paatænkes fra Universitetets Side at søge indført en aarlig Fortegnelse over de Studerende, og det vil da blive gjort til Betingelse for Stemmeret og Valgbarhed til Studenterraadene, at den paagældende har meldt sig til Optagelse i denne Fortegnelse.«

Det første Valg til Studenterraad fandt Sted den 28. Marts 1912, efter forudgaaende Indtegning paa Konsistoriums Kontor; om Udfaldet af Valget se ovenfor S. 435.

Valgmøderne lededes af de fakultetsvis valgte Studenterrepræsentanter i det forberedende Udvalg, dog saaledes at Cand. theol. Haar og Stud. med. Helweg, der var forhindrede, havde bemyndiget henholdsvis Stud. theol. J. Chr. Hoffmeyer og Stud. med. F. H. Rydgaard til at udføre dette Hverv og Cand. polit. E. Wegener efter Bemyndigelse af Stud. jur. Smitt ledede Valgmødet for de statsvidenskabelige Studerende.

Ved Skrivelse af 14. Juni 1912 bifaldt Ministeriet, at der af Universitetets Udgiftspost 10. Forskellige løbende og ekstraordinære Udgifter, for 1911—12 blev udredet 138 Kr. 68 Øre til Dækning af Trykningsudgifter vedrørende Studenterraadsvalgene i Marts 1912 samt 20 Kr. 40 Øre, der var medgaaet til Bekendtgørelser vedrørende disse Valg i »Akademisk Ugeblad«.

e. Udgivelse af en Aarsliste over de immatrikulerede Studenter.

Allerede i det første Møde, hvori den akademiske Lærerforsamling 31. Marts 1910 behandlede Forslaget om Oprettelse af Studenterraad, fremsatte Professor Knud Faber den Tanke, at de Studenter, der studerer ved Universitetet, hvert Aar skal anmelde sig ved dette, for at der derigennem kunde fremskaffes en Liste over Studenterne. Under den fortsatte Behandling af Studenterraads-Forslaget blev denne Tanke derefter udviklet derhen, at der paa Grundlag af en saadan almindelig Anmeldelse aarlig skulde udgives en Fortegnelse over Universitetets Studerende og i Lærerforsamlingens Møde den 26. Oktober 1911 blev der vedtaget et af Rektor, Professor Erslev stillet Forslag om, at Konsistorium skulde anmodes om at overveje og eventuelt stille Forslag om, at Universitetet aarlig udgiver en trykt Fortegnelse over dets Studerende, ordnede efter Fakultet og Fag.

Til Konsistoriums Møde den 6. December 1911 fremsatte Rektor, Professor Kr. Erslev derefter følgende

Forslag til Universitetsmatrikel.

Universitetet udgiver hvert Efteraar en trykt Fortegnelse (Matrikel) over alle de Studerende, som følger dets Undervisning. I Matriklen optages disse efter det Fakultet, de tilhører, under det juridiske Fakultet delt i rets- og statsvidenskabelige Studerende, under det filosofiske og matematisk-naturvidenskabelige Fakultet delt efter Fag (Hovedfag). Indenfor hvert Fakultet eller Fag anføres de Studerende i Bogstavorden med Angivelse af Dimissionsaar og Bopæl.

Enhver Studerende er pligtig til at melde sig til Matriklen i Løbet af September Maaned hvert Aar; den, der melder sig udenfor denne Tid, uden at kunne godtgøre tilstrækkelig Undskyldningsgrund, erlægger ved Indtegningen 5 Kr. Ved Anmeldelsen modtager den Studerende et Legitimationskort, som skal forblive i hans personlige Værge det Aar igennem, hvori det har Gyldighed, og derefter tilbageleveres. Naar den Studerende i Aarets Løb skifter Bolig eller ændrer Studium, skal det anmeldes; i sidste Tilfælde udleveres der ham et nyt Legitimationskort. Naar den Studerende har underkastet sig en afsluttende Eksamen, afgives Kortet ved Udleveringen af Eksamensbeviset; ligeledes naar han opgiver at studere videre.

Legitimationskortet skal forevises ved Indtegning til Immatrikulation og til alle Eksaminer, ved Udstedelsen af Flidsattester, ved Udlevering af Adgangskort til Laboratorier o. l., ved Udbetaling af Stipendier og overhovedet over alt, hvor den Studerende træder i Forbindelse med Universitetsmyndigheder.

— Som Grundlag for Valgene til Studenterraad foregaar en ekstraordinær Indtegning i Februar 1912 med Udlevering af Legitimationskort, der har Gyldighed til September s. A. Der udgives dog ved denne Tid ingen trykt Matrikel.«

I Konsistoriums ovennævnte Møde vedtoges det at forelægge dette Forslag for Lærerforsamlingen, dog med den Tilføjelse, at Forslaget skulde forelægges Studenterraadet. Lærerforsamlingen behandlede Forslaget i sit Møde den 21. December 1911, vedtog det i Principet, dog uden Forelæggelse for Studenterraadet, og henviste det til Konsistoriums nærmere Behandling med Hensyntagen til Forhandlingerne paa sidstnævnte Møde. Konsistorium tilskrev derefter 25. Januar 1912 Ministeriet saaledes:

»Det har været følt som et væsentligt Savn ved Universitetet, at der ikke som ved andre Universiteter findes en aarlig Fortegnelse over de Studerende. Der føres vel ved Universitetet en Matrikel, men i denne optages kun de, der hvert Aar immatrikuleres. En Fortegnelse, hvorefter det kan ses, hvor mange Studenter der hvert Aar følger Universitetets Undervisning, haves derimod ikke. Den akademiske Lærerforsamling har derfor vedtaget at søge gennemført Udgivelsen hvert Efteraar af en trykt Liste over de immatrikulerede Studerende, som følger Universitetets Undervisning, ordnede efter Fakultet, under det rets- og statsvidenskabelige Fakultet delt i rets- og statsvidenskabelige Studerende, under det filosofiske og det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet delt efter Fag (Hovedfag), med tilføjet Oplysning om vedkommendes Bifag. Ogsaa en Angivelse af den Studerendes Dimissionsaar og Bopæl vil blive optaget paa Listen. Studenternes Anmeldelse til denne Liste tænkes gennemført derved, at der ved Anmeldelsen udleveres dem Legitimationskort, hvis Forevisning gøres til Betingelse for Indtegning til Eksaminer, Udstedelse af Flidsattester, Udlevering af Adgangskort til Laboratorier o. l.

Ved Udgivelsen af denne Aarsliste skulde navnlig det forannævnte Savn afhjælpes, idet det herefter vilde kunne ses, ikke alene hvor mange Studenter der hvert Aar søger Universitetets Undervisning, men tillige i hvilket Omfang dettes Undervisning benyttes indenfor hvert Fakultet (Fag). Noget blot tilnærmelsesvis paalideligt Materiale til disse Oplysninger foreligger for Tiden slet ikke, idet de Tilhørerlister, der ved Forelæsnningernes Begyndelse og Slutning fremlægges i Auditorierne, for at de Studerende kan indføre deres Navne paa dem, aldeles ingen Oplysning giver om det samlede Antal af de til enhver Tid Studerende ved Universitetet, og praktisk set er ubrugelige til Konstatering endog blot af Antallet af dem, der har fulgt den paagældende Forelæsning.

Men foruden dette Hovedformaal ønskes der tillige ved Indførelsen af en saadan Aarsliste opnaaet et praktisk Hjælpemiddel ved Valget af de Studenterraad, som den akademiske Lærerforsamling ligeledes har besluttet forsøgsvis at indføre ved Universitetet til Forhandling mellem Universitetet og de Studerende om Forhold, der vedrører disse sidstes Interesser.

Endelig vil ogsaa den Oplysning om de Studerendes Bopæl, som Listen vil indeholde, i flere Retninger kunne faa Betydning.

Efter et saadant Overslag, som med de nuværende mangelfulde Hjælpe-midler kan gøres, antager man, at der for Tiden hvert Aar studerer mellem 3000 og 4000 immatrikulerede Studenter ved Universitetet.

Udgifterne ved Papir til og Trykning af Aarslisten vil herefter andrage omtrent 300 Kr. Som Honorar til Konsistoriums Fuldmægtig for Udarbejdelsen maa man anse et Beløb af 200 Kr. for passende. Desuden maa til Legitimationskort, Protokoller etc. samt til Ekstraarbejde ved Studenternes Anmeldelse til Listen anslaaes et Beløb af 200 Kr. Den samlede Udgift vil saaledes antagelig blive 700 Kr. Dette Beløb har man tænkt sig udredet af Kommunitetet i Lighed med, at Kommunitetet afholder Udgifterne ved Udgivelsen af Universitetets Aarbog.

Efter at man om Sagen har konfereret med Universitetets Kvæstor, der har erklæret sig enig i det foranstaaende om Udgifternes Beregning og Postering, skal man tillade sig at indstille, at det høje Ministerium ved Ændringsforslag til Finanslovsforslaget for 1912—13 vil søge bevilget under en særlig Udgiftspost paa Kommunitetet til Udgivelsen af en aarlig trykt Liste over alle de immatrikulerede Studerende, som følger Universitetets Undervisning, et Beløb af 700 Kr., hvoraf 200 Kr. som Honorar til Konsistoriums Fuldmægtig for Udarbejdelsen.»

Da Bevillingen ikke blev optaget paa Finansloven for 1912—13, fornyede Konsistorium sin Indstilling til Finansloven for 1913—14 og paa denne blev derefter Bevillingen givet, se Rigsdagstid. 1912—13, Till. B. Sp. 395—98.

I Konsistoriums Møde den 21. Maj 1913 vedtoges følgende Reglement for Aarslisten, hvorom der 31. s. M. afholdtes Samraad med det samlede Studenterraad:

»Fra og med det akademiske Aar 1913—14 udgiver Universitetet hvert Efteraar en trykt Liste over alle de immatrikulerede Studerende, som følger dets Undervisning.

Enhver Studerende er pligtig til at melde sig til Optagelse i Aarslisten i Løbet af September Maaned. Ved Anmeldelsen modtager den Studerende et Legitimationskort, som skal forblive i hans personlige Værge det Aar igennem, hvori det har Gyldighed.

Fra 1. September 1913 vil enhver Udøvelse af den akademiske Borgerret være betinget af, at Vedkommende har anmeldt sig til Optagelse paa Aarslisten. Saaledes vil kun de, der findes optagne paa Aarslisten — eventuelt har Legitimationskort — kunne blive indtegnede til Universitetets Eksaminer, erholde Adgangskort til Universitetets Laboratorier, Øvelser o. l., udnævnes til og oppebære de til Universitetet knyttede Stipendier, deltage i Valg af Studenterraad og saa fremdeles.

Anmeldelsen foregaar paa Konsistoriums Kontor hver Søndag Kl. 9—3 i September Maaned. Ved Anmeldelsen maa det akademiske Borgerbrev medbringes. Saafremt nogen efter Udløbet af September Maaned ønsker at erholde Legitimationskort, maa han derom fremsætte Ansøgning for Konsistorium. Hvis ingen fyldestgørende Undskyldningsgrund kan anføres, vil Kortets Udlevering blive gjort afhængigt af en Pengebøde.

Naar en Studerende i Aarets Løb skifter Bolig eller ændrer Studium, skal dette anmeldes for Konsistoriums Kontor. I sidste Tilfælde udleveres der ham et nyt Legitimationskort.«

Dette Reglement blev opslaaet paa Universitetet og samtlige dets Institutioner, Regensen, Kollegierne og Studenterforeningerne, udsendt til alle dimissionsberettigede Skoler og gennem Ritzaus Bureau publiceret i Pressen.

I Anledning af en Forespørgsel af 18. Juni 1913 fra den polytekniske Læreanstalt om, hvorvidt Anmeldelsespligten ogsaa gælder polytekniske Studerende, der uden at deltage i Universitetets Undervisning ønsker at søge dets Stipendier etc., udtalte Konsistorium 27. s. M., »at der ikke ved Indførelsen af Aarslisten og Anmeldelsespligten til den har været tilsigtet nogen Forandring i den gældende Praksis med Hensyn til polytekniske Studerendes Adgang til at søge Universitets-Stipendier. Anmeldelsespligten gælder ifølge Bekendtgørelsen kun de ved Universitetet immatrikulerede Studerende, som følger dets Undervisning, og den vil derfor kun finde Anvendelse paa de polytekniske Studerende, der ikke blot er immatrikulerede ved Universitetet, men ogsaa følger dets Undervisning, altsaa praktisk set kun i det første Aar, naar de studerer til Filosofikum«.

f. Forslag om Ændring i Reglerne om den inspectores quæsturæ paahvilende Funktion.

Fra inspector quæsturæ Professor Dr. Carl Torp modtog Konsistorium 23. Oktober 1911 en saalydende Skrivelse:

»Ved kgl. Resolution af 15. December 1843 er der givet nærmere Regler for de inspectores quæsturæ paahvilende Opgaver, idet det dog samtidig er udtalt, at de nedenfor angivne Regler kun skal finde Anvendelse, indtil et Reglement for Forretningernes Gang efter Ministeriets Forslag er fastsat af Kongen.

Ifølge den nævnte Resolution skal inspectores quæsturæ forskaffe sig til enhver Tid tilstrækkelig Kundskab om Universitetets økonomiske Anliggender, saaledes at Konsistorium stedse kan erholde den fornødne Kundskab om disse Genstande, og i det hele taget udøve et stadigt Tilsyn med Kvæstur-sagernes Behandling. Til Opnaaelse af dette Maal skal ifølge den kgl. Resolution indtil videre anvendes følgende Regler:

Paa en bestemt Dag og Klokkeslet i hver Uge holdes en Konference mellem inspectores quæsturæ og Kvæstor, samt desuden ekstraordinære Samlinger, naar det behøves.

Inspectores quæsturæ skal i disse Samlinger dels gennemgaa Ugeekstrakterne og søge de fornødne Oplysninger angaaende de i dem indeholdte Anvisninger, dels undersøge, hvorvidt de ældre Sager er ekspederede, dels konferere med Kvæstor angaaende de Sager, i hvilke han har at gøre Indstilling og afgive Erklæring til Ministeriet, hvorved de da i fornødent Fald kan gøre deres Dissens gældende.

De skal deltage med Kvæstor i det mindste 1 Gang aarlig i de anstillede Kasseundersøgelser og forvisse sig om Aktivernes Tilstedeværelse.

De skal i Kvæsturkontorerne ved at gennemgaa Journalerne forvisse sig om, at den ommeldte Konference finder Sted i alle Sager, samt iøvrigt, naar fornødent, kontrollere Kvæstors Afgørelse af Sagerne.

En af inspectores kan ledsage Kvæstor paa hans Inspektionsrejser paa Godserne.

De har at gøre Indberetning til Konsistorium og Ministeriet, saa snart de maatte opdage, at Kvæstor mod deres Advarsler følger urigtige Anskuelser, der kunde have nogen som helst skadelig Indflydelse paa de Kvæsturen underlagte Stiftelser, eller nogen anden Mislighed maatte være begaaet.

Efterat undertegnede inspector quæsturæ nu i nogen Tid har haft Lejlighed til at beskæftige mig med og gøre mig bekendt med de under Kvæsturens Administration henlagte Sager og med Forretningsgangen i denne, er jeg naaet til den Opfattelse, at de ovennævnte Regler om det inspectores quæsturæ paahvilende Arbejde og Opgaver er foreldede og upraktiske, og at derfor en Forandring maa siges at være ønskelig og betimelig, og jeg skal i saa Henseende fremsætte følgende Bemærkninger.

I Almindelighed forudskikkes den Bemærkning, at de i Resolution af 15. December 1843 fastsatte Regler aabenbart til Forudsætning har haft et Forretningsomraade, der baade kvalitativt og kvantitativt var langt mere begrænset end nu. Endvidere kunde Beskaffenheden af det i Kvæsturen paa Bestemmelsernes Tilblivelsestid ansatte Personale motivere en mere detaljeret Deltagelse i Arbejdet end nu om Stunder, hvor Kravene til Kvæsturens Tjenestemænds Kvalifikation er idet hele er de samme som til de ministerielle Tjenestemænd.

Saaledes som Forholdene i Tidens Løb har udviklet sig, er det i Virkeligheden ganske ugørligt for inspectores quæsturæ ved Varetagelsen af den dem paahvilende Funktion at følge de i Resolutionen af 15. December 1843 givne Forskrifter.

Betydningen af inspectorernes Virksomhed ligger ikke saa meget deri, at de skal udøve et stadigt Tilsyn med Kvæstursagernes Behandling, thi et saadant Tilsyn kan ikke mere være nødvendigt eller faa nogen reel Betydning, efterat den direkte Henvendelse fra Kvæsturen til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet er blevet Reglen i en Mangfoldighed af Sager, saaledes at Ministeriet selv har i sin Magt at udøve den ønskelige Indflydelse paa Sagernes Afgørelse ligesom ogsaa at kontrollere, at Sagerne behandles med den tilbørlige Hurtighed. Der kan i saa Henseende erindres om det Kvæstor i 1892 af Ministeriet givne Paalæg om maanedlige Indberetninger om Sagernes Ekspedition, et Paalæg der forøvrigt nu er hævet. Betydningen af Inspectorernes Virksomhed maa derimod søges deri, at de danner et naturligt Bindeled mellem de to Grene af Universitetets Administration, Konsistorium og Kvæsturen. Da Kvæstor ikke overværer Konsistoriums Forhandlinger, men det for ham altid vil være af væsentlig Betydning at have Kendskab til de Synspunkter, der gør sig gældende ved Konsistoriums Forhandlinger og Afgørelser, vil han gennem sine Konferencer med inspectores quæsturæ i Reglen have Lejlighed til at erhverve de i saa Henseende fornødne Oplysninger. Endvidere paahviler det inspectores quæsturæ at konferere med Kvæstor angaaende de Sager, i hvilke han skal gøre Indstilling og afgive Erklæring til Ministeriet. Denne Virksomhed, der i væsentlig Grad er af raadgivende Art, har været og vil ogsaa fremtidig være af Betydning i de mange Tilfælde, hvor Sager af vidtrækkende Betydning for Universitetet foreligger til Kvæsturens Behandling. Ogsaa i hyppige Tilfælde, hvor Talen er om Frugtbargørelse af Universitetets Midler mod Sikkerhed i faste Ejendomme, vil Medvirkning af

Inspectorerne kunne være af stor Værdi. Det er mig bekendt, at den nuværende Kvæstor tillægger de heromhandlede Konferencer med inspectores quæsturæ stor Betydning, ligesom han ogsaa jævnlig søger Inspectorernes Raad i vanskelige Sager, der angaar Sorø Akademi. — Endelig paahviler der inspectores quæsturæ den Opgave i Forening med Kvæstor at foretage Kasseundersøgelser samt Eftersyn af Aktiverne. Det vil ikke kunne nægtes, at det for Kvæstor er en Støtte at kunne søge Inspectorernes Medvirkning ved Kasseeftersyn, ligesom det i det hele er en Betyggelse mod Besvigelser, at Kasseeftersyn og Eftersyn af Aktiver finder Sted af andre end Kvæsturens egne Embedsmænd.

Det vil efter alt det anførte ikke kunne bestrides, at den inspectores quæsturæ paahvilende Funktion ogsaa under de for Kvæsturens hele Virksomhed nugældende Former har sin store Betydning, men det vil formentlig samtidig erkendes, at de gamle og under andre Forudsætninger fastsatte Regler for denne Funktion trænger til en Revision.

Med Hensyn til Enkeltheder i de nugældende Regler, der efter min Mening ikke egner sig til at opretholdes, og hvor derfor en anden mere praktisk og tidssvarende Ordning bør indføres, skal jeg endnu gøre følgende Bemærkninger.

Inspectores quæsturæ skal holde ugentlige Konferencer med Kvæstor og i disse Samlinger dels gennemgaa Ugeekstrakterne og søge de fornødne Oplysninger om de i dem indeholdte Anvisninger, dels undersøge, hvorvidt de ældre Sager er ekspederede, dels endelig konferere med Kvæstor om Sager, i hvilke han skal gøre Indstilling til Ministeriet.

Disse Regler kan faktisk ikke overholdes og er i en Aarrække da ej heller blevne overholdte. Med Nutidens Mangfoldighed af Sager og med det naturlige Krav om den tilbørlige Hurtighed i disse Sagers Ekspedition vil det ikke være muligt altid forud at kunne konferere med inspectores quæsturæ om dem. Endvidere er mange af de Sager, om hvilke der efter de gældende Regler skal konfereres med inspectores quæsturæ af den Beskaffenhed, at en saadan Konference maa siges at være ganske overflødig. Forholdet er da ogsaa det, at en Mængde af disse Sager først forelægges inspectores quæsturæ ved de ugentlige Møder, efterat de er ekspederede. At opretholde Reglen om, at det i slige Sager udtales, at der har været konfereret med inspectores quæsturæ, er urimeligt og lidet sømmeligt. I Sager af Betydning, hvor der ogsaa fremdes vil blive Spørgsmaal om at konferere med inspectores quæsturæ, vil der altid være Tid og Lejlighed til at afholde den fornødne Konference, forinden Indstilling til Ministeriet gøres. Bestemmelsen om Afholdelse af ugentlige Møder paa en bestemt Dag og Tid lader sig ej heller opretholde i Nutiden. Dels paahviler der inspectores quæsturæ som Universitetslærere saa mange andre Opgaver, at disse jævnlig forhindrer Afholdelsen af de bestemte Møder, dels vil Kvæstors Embedsrejser ogsaa jævnlig træde hindrende i Vejen for hans Tilstedeværelse ved Møderne. Endelig er den Inspectorerne paahvilende Opgave med Hensyn til at paase, at ældre Sager er ekspederede, i Virkeligheden ganske uoverkommelig, naar der da ikke skal anvendes en ganske urimelig Tid paa dette i sig selv unyttige Arbejde, og det samme gælder Reglen om, at Inspectorerne i Kvæsturkontorerne skal gennemgaa Journalerne for at forvisse sig om, hvorvidt den befalede Konference finder Sted i alle Sager, og denne Undersøgelse er ogsaa af den Grund urimelig, at man som anført efterhaanden har fraveget Reglen om Konference i alle løbende Sager.

I Henhold til de saaledes fremsatte Betragtninger maa jeg anbefale, at der træffes Foranstaltning til en Ændring af de i Resolution af 15. December 1843 fastsatte Regler for de inspectores quæsturæ paahvilende Funktioner, og jeg skal derfor indstille til Konsistorium, at der ved Henvendelse til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet søges udvirket en kgl. Resolution om den inspectores quæsturæ paahvilende Funktion, gaaende ud paa følgende:

Saa ofte det findes fornødent, dog mindst 1 Gang om Maaneden, afholdes Konference mellem inspectores quæsturæ og Kvæstor. Ved denne Konference meddeler Kvæstor en Oversigt over Kvæsturens Behandling af de Sager, der har foreligget siden det sidst afholdte Møde og forelægges inspectores quæsturæ ny Sager af principiel Betydning samt iøvrigt Sager af saadan Vigtighed, at han ikke anser sig beføjet til at afgøre dem uden forudgaaende Konference.

Sager, der skal forelægges inspectores quæsturæ, men hvis Behandling ikke kan opsættes til et senere Møde, forelægges disse med Kvæstors skriftlige Betænkning, hvorefter Inspektorerne forsyner Sagen med deres Bemærkninger.

De skal som hidtil deltage i Kasseundersøgelsen og afholde Eftersyn af Aktiverne.«

Professor Torps Indstilling behandledes i Konsistoriums Møde den 25. Oktober 1911, hvor det besluttedes at udsætte Behandlingen. Denne er ikke senere genoptaget, idet Hvervet som inspectores quæsturæ i den af Universitetskommissionen af 7. Oktober 1912 afgivne Betænkning (S. 81, 88 og 93) foresloges ophævet, hvilket gennemførtes ved Lønningsloven af 22. April 1916.

g. Akademisk Disciplin.

Som sædvanlig har Konsistorium fra Københavns Politi faaet Udskrift af de Sager, der ved Københavns Kriminal- og Politiret har været anlagte mod Studenter. I Aaret 1911—12 har der været 7 saadanne Sager, hvoraf de 6 angik Overtrædelse af Politivedtægten. Da de 2 af disse Sager angik Studenter, der var Kommunitets- og Regensalumner, anmodede Konsistorium Regensprovsten om at meddele disse Studenter en alvorlig Irettesættelse.

Den 7de Sag angik en Stud. jur., der havde taget Afgangseksamen i 1906 og den filosofiske Prøve i 1907. Ved Kriminal- og Politiretens Dom af 16. Januar 1912 var han for Tyveri blevet anset med Straf af Fængsel paa sædvanlig Fangekost i 60 Dage, hvilken Strafs Fuldbyrdelse i Medfør af Bestemmelserne i Kap. 3 i midlertidig Straffelov af 1. April 1911 dog var udsat og efter Forløbet af 5 Aar fra Dommens Afsigelse skulde bortfalde, saafremt de i Loven anførte Betingelser overholdtes. Ved Konsistoriums Beslutning af 14. Februar 1912 blev han relegeret fra Universitetet for 1 Aar. Relegationen offentliggjordes ikke, men meddeltes ham af Rektor den 16. Februar.

— Ved Afholdelsen af Studentereksamen for Privatister i Januar 1912 blev der af en af Eksaminanderne, N. N., begaaet et Snyderi, idet han i Naturkundskab lod en anden, Stud. mag. O. O., eksaminere i sit Sted, saaledes at O. O. overfor Eksaminatorerne angav at være N. N. og derefter underkastede sig Eksaminationen. Efter at Ministeriet fra Formanden for Eksamenskommissionen havde modtaget Indberetning herom, selv havde

underkastet Sagen en indgaaende Undersøgelse og indhentet Oplysning fra samtlige i Sagen implicerede Personer, fandt det ikke tilstrækkelig Anledning til at lade foretage en politimæssig Undersøgelse af Sagen, men traf med Hensyn til Eksaminanden N. N. den Bestemmelse, at han for stedse vilde være at udelukke fra Undervisningen ved Universitetet, saaledes at han aldrig vil kunne forvente at blive immatrikuleret ved samme. Med Hensyn til Stud. mag. O. O. henstillede Ministeriet, da han som akademisk Borger studerede ved Universitetet og saaledes var Konsistoriums disciplinære Myndighed underkastet, i Skrivelse af 6. Februar 1912, hvormed fulgte Afskrifter af de i Sagen fremkomne Aktstykker, til Konsistorium, hvilke Skridt dette maatte anse det for rigtigt at foretage i Anledning af den af ham begaaede Handling. Konsistorium besluttede derefter i sit Møde den 14. Februar 1912, at der skulde tildeles den paagældende Student en alvorlig Irettesættelse og Advarsel, og en saadan blev tildelt ham af Rektor den 16. Februar. Samme Dag indberettes Konsistoriums Afgørelse og dens Iværksættelse til Ministeriet, hvorhos der gennem Ritzaus Bureau udsendtes en offentlig Meddelelse derom. Saavel i Indberetningen som i den offentlige Meddelelse blev det tilføjet, at, naar Konsistorium havde ment at kunne indskrænke sig til en Irettesættelse og Advarsel, skyldtes dette alene den Omstændighed, at vedkommende Student efter det af Ministeriet tilvejebragte Materiale — særlig en fra Sundhedsstyrelsen indhentet Erklæring — maatte antages ved Handlingens Begaaelse at have været i en abnorm Tilstand, som i væsentlig Grad har kunnet tjene til at undskylde hans Adfærd.

h. Forskellige Sager.

I sit den 13. Marts 1912 afholdte Møde vedtog Konsistorium, at alle Ansøgninger om nye Bevillinger paa Finansloven, der ønskes indsendte til Ministeriet med Konsistoriums Anbefaling, skal være indgivne til Konsistorium inden den 15. April, jfr. ovenfor S. 434 om Nedsættelse af et Udvalg til forberedende Behandling af Bevillingssager.

— Fra Begyndelsen af Rigsdagssamlingen 1911—12 er et Eksempplar af Rigsdagstidende blevet tilstillet Konsistorium.

— Efter den i Aar bog 1910—11 S. 7—8 nævnte Ordning, hvorved en Del af de hidtilværende Pedelforretninger overgik til Konsistoriums Kontor, bestemte Konsistorium 6. Oktober 1911, at de Pedellerne hidtil i hver Termin udbetalte 25 Kr. og 15 Kr. for Førelsen af henholdsvis Pengelegatprotokollen og Boglegatprotokollen, fremtidig skulde anvendes til Assistance paa Konsistoriums Kontor.

— Efter Ministeriets Begæring indsendte Konsistorium 18. September 1911 til Brug ved Udarbejdelsen af Finanslovsforslaget for 1912—13 en i Universitetskvæsturens Bogholderkontor udarbejdet »Oversigt over Honorarer til Embeds- og Bestillingsmænd m. fl. ved Universitetet — bortset fra Universitetskvæsturen — og Kommunitetet for særlige Hverv eller Arbejder m. m.«. Denne Oversigt ledsagede Konsistorium med en motiveret Udtalelse om, hvorvidt noget af Honorarerne ved Ledighed i de paagældende Stillinger eller ved paagældende Indehavers Overgang til højere Embedsstilling formentes at kunne inddrages.

— Paa Finansloven for 1912—13 blev der for det paagældende Finansaar, jfr. Rigsdagstid. 1911—12, Till. A. Sp. 1163—66 og 1319—20, tilstaaet de

underordnede Funktionærer ved Universitetet og Kommunitetet tilsvarende Lønningsforhøjelse som for Finansaaret 1911—12, jfr. Aarbog 1910—11 S. 3—5. Denne Forhøjelse bortfaldt dog for de Bestillingsmænds Vedkommende, der opnaaede Lønningsforhøjelse i Henhold til Loven af 8. Juni 1912, se foran S. 435—44.

— Konsistorium besluttede den 24. April 1912, at dets Forhandlingsprotokol i Møderne fremtidig skulde føres af Konsistoriums Fuldmægtig.

— Udvalget for folkelig Universitetsundervisning, der ved Finansloven for 1911—12, jfr. Aarbog 1910—11 S. 11, havde mistet den det hidtil tilstaaede Bevilling paa 8000 Kr. til folkelig Universitetsundervisning udenfor København, opnaaede ved Finansloven for 1912—13 atter denne Bevilling; derimod blev den Udvalget hidtil tilstaaede Bevilling under Universitetets Budget paa 2000 Kr. aarlig til Kontorhold ikke optaget paa Finansloven for 1912—13*), hvorfor Udvalget søgte og opnaaede Ministeriets Bemyndigelse til af Bevillingen paa 8000 Kr. at afholde de til Kontorhold nødvendige Udgifter. Se herom Udvalgets Beretning Nr. 14, 1912, S. 5—7.

*) Jfr. ovenfor S. 446.